

3 Посол України в Латвії Олександр Міщенко розповідає про сучасний стан взаємовідносин двох дружніх країн

7 Форум часнику та цибулі-2019 зібрав на Херсонщині 270 учасників із десяти областей України

УРЯДОВИЙ КУР'ЄР

ВІВТОРОК, 16 ЛИПНЯ 2019 РОКУ

ЦІНА ДОГОВІРНА

№133 (6496)

ЦИТАТА ДНЯ

ВОЛОДИМИР ЗЕЛЕНСЬКИЙ:

«Прошу докласти максимум зусиль для видачі Україні колишнього бійця батальйону Нацгвардії імені Кульчицького Віталія Марківа».

Президент доручив МЗС та Генпрокуратурі зайнятися долею українського військовослужбовця, несправедливо засудженого італійським судом на 24 роки

2

ДСНС працюватиме в посиленому режимі

НА ВАРТІ. Для підвищення готовності органів і підрозділів ДСНС до дій за призначенням у разі виникнення надзвичайних ситуацій, а також забезпечення пожежної й техногенної безпеки на об'єктах, задіяних у проведенні позачергових виборів до Верховної Ради, органи управління і сили ДСНС переведено на посилений режим несення служби, повідомляє УНІАН.

В останній тиждень перед виборами організовано цілодобове чергування оперативних груп для моніторингу обстановки щодо надзвичайних ситуацій і небезпечних подій, координації дій сил і засобів ДСНС, а також взаємодії з правоохоронними та іншими державними органами.

У будівлях, де розміщено виборчі дільниці, для реагування у разі виникнення надзвичайних ситуацій, пожеж і небезпечних подій організовано чергування пожежних постів. Якщо необхідно буде обстежити певні ділянки місцевості щодо наявності вибухонебезпечних предметів, там задіюватимуть піротехніків ДСНС.

У режимі готовності перебуває і авіація служби.

ЦИФРА ДНЯ

50,4 **МЛН ТОНН**

зернових, зернобобових та борошна за результатами 2018/2019 маркетингового року експортувала Україна на зовнішні ринки. Це рекордна кількість. Минулого МР експорт становив 39,9 млн тонн

Мова має значення

фото з сайту radiosvoboda.org

2

ДЕРЖАВОТВОРЕННЯ. Сьогодні набуває чинності один із засадничих для національної безпеки українських законів

Під жорнами кількох депортацій

БОЛИТЬ! Примусове виселення українців із їхніх етнічних земель у 1944–1951 роках досі не визнано на державному рівні

Інна ОМЕЛЯНЧУК,
«Урядовий кур'єр»

Олександр Степанюк народився 1955 року в Рівному. Про власний родовід знав небагато: хіба те, що батьки, щойно одружившись,

переїхали сюди з Донбасу. Уже в зрілому віці довідався: його родина по батькові — українці із Забужжя, яких у 1944-му спіткала гірка доля вигнанців з рідної землі. Степанюків відправили на спецпоселення до Запорізької облас-

ті, а звідти батька, тоді 21-річного юнака — до Макіївки на відбудову шахт Донбасу. Там Іван одружився: хотів повернутися в рідні краї, але кордон був закритий. Тож молода сім'я вирішила почати нове життя в Рівному: і до малої бать-

ківщини ближче, й порядки ще не такі «совєтські».

Виявилося, їхня доля зовсім не унікальна, радше типова для українців Закерзоння (ця збірна назва об'єднує в собі Холмщину, Надсян-ня, Лемківщину, Підляшшя, Люба-

ківщину та Західну Бойківщину). Тож Олександр Іванович не лише впритул зацікавився болочною особистою темою — разом із однодумцями 2009 року створив громадську організацію «Товариство «Забужжя».

5

4 820103 080015

КУРСИ ВАЛЮТ/БАНКІВСЬКІ МЕТАЛИ

встановлені Національним банком України на **16 липня 2019 року**

USD 2574.0920
за 100 доларів США

EUR 2900.7443
за 100 євро

RUB 4.0970
за 10 рублів

AU 364555.78
за 100 грамів золота

AG 3897.18
за 100 грамів срібла

PT 210560.73
за 100 грамів платини

PD 400013.90
за 100 грамів палладію

НОВИНИ ТА КОМЕНТАРІ

Мова має значення

Оксана ГОЛОВКО,
«Урядовий кур'єр»

«Грунтуючись на Декларатії про державний суверенітет України від 16 липня 1990 року...» — так починається текст одного з найважливіших для української державності Закону «Про забезпечення функціонування української мови як державної», ухваленого Верховною Радою 25 квітня 2019 року і оприлюдненого 16 травня. Він набуває чинності через два місяці після оприлюднення, тобто 16 липня — на 29-й рік після ухвалення Декларатії про державний суверенітет. Символічно? Так! Прикро лише, що й на 28-му році Незалежності України маємо захищати своє і доводити очевидне.

На жаль, не лише звичайні співгромадяни, а й чимало посадовців досі не розуміють, що мова — це не лише засіб спілкування. Вона — важливий соціальний чинник, що забезпечує збереження й існування українського етносу, його культури в добу глобалізації. Мова — не ли-

ше засіб комунікації, а й спосіб духовної самоідентифікації. Передовсім через мову, а не через інші зовнішні ознаки, людина виявляє свою індивідуальність, духовність, культуру, ставлення до свого й інших народів, зрештою до світу.

Наразі потуги держави-агресора зробити свою мову другою державною в Україні виявилися марними, та через численних своїх adeptів за поребриком не відмовляються від цієї ідеї.

Всеукраїнська акція «Мова об'єднує» відбудеться сьогодні на всіх наших теренах, у столиці, великих містах і найменших населених пунктах. «16 липня — це наше свято, свято мільйонів людей, об'єднаних українською мовою. Відзначимо цю довгоочікувану радісну подію разом, від заходу до сходу, від столиці до сіл і містечок!» — закликають організатори акції, громадські організації та волонтери. Вони наголошують: завдання закону — об'єднати Україну, гарантувати кожній людині право на отримання інформації і послуг українською мовою в усіх пу-

блічних сферах на всій території нашої держави. Він не регулює мову приватного спілкування і не спрямований проти інших мов чи людей будь-якого етнічного походження.

Застосування закону відбуватиметься поступово. Деякі норми почнуть діяти одразу, деякі — за кілька місяців чи років.

Цим законом створюється Національна комісія зі стандартів державної мови та запроваджується посада уповноваженого із захисту державної мови.

Відповідно до закону, володіти державною мовою та застосовувати її під час виконання службових обов'язків зобов'язані Президент, Голова Верховної Ради та його заступники, Прем'єр-міністр, усі члени уряду, керівники державних установ, підприємств і відомств, народні депутати, державні службовці та посадовці всіх рангів, керівники та особовий склад Нацполіції, судді, адвокати й нотаріуси, керівники закладів освіти, педагоги та медичні працівники державних і комунальних закладів охорони здоров'я.

Законом запроваджується Державна програма сприяння опануванню української мови, а також на державному рівні передбачено організацію курсів української мови для дорослих.

У зворушливому відео на підтримку акції «Мова об'єднує» дівчата-ветеранки з Жіночого ветеранського руху нагадують: «Мова — це броня, мова

— це безпека, наша мова — наша зброя, разом легше захищати країну». Пам'ятаймо про це! Говорімо українською і навчаймо цьому наших дітей! Щоб не кортіло посадовцям усіх мастей держави-агресора навіть натякати на різновид російської. А нашим доморощеним какаразніцям радимо згадати: мова МАЄ значення!

ВАРТО ЗНАТИ

Для деяких типів суб'єктів у Законі «Про забезпечення функціонування української мови як державної» передбачено перехідний період.

Зокрема:

- ✓ з 1 січня 2030 року набуває чинності положення «Мовою ЗНО та вступних випробувань є державна мова, крім ЗНО з іноземних мов»;
- ✓ через 30 місяців з дня набування чинності — для друкованих засобів масової інформації загальнодержавної і регіональної сфер розповсюдження, та за 60 місяців від дня набування чинності — для друкованих засобів масової інформації місцевої сфери розповсюдження;
- ✓ через 36 місяців з дня набрання чинності — для комп'ютерних програм, мобільних застосунків органів державної влади, органів місцевого самоврядування, зареєстрованих в Україні ЗМІ, а також суб'єктів господарювання, що реалізують товари і послуги в Україні. Вони мусять мати версію користувацького інтерфейсу державною мовою;
- ✓ через 18 місяців з дня набрання чинності — для сфери обслуговування споживачів.

Італійський суд виніс упереджений вирок українцю

Своє обурення упередженим вирокм Віталію Марківу українці висловили італійським дипломатам, які працюють у Києві

Вікторія ВЛАСЕНКО,
«Урядовий кур'єр»

РЕЗОНАНС. Наприкінці минулого тижня суд італійського міста Павія засудив українського нацгвардійця Віталія Марківа до 24 років тюремного ув'язнення. Суд присяжних визнав його винуватим у причетності до вбивства італійського фотографа Андреа Роккеллі та його російського перекладача Андрія Миронова, які загинули 24 травня 2014 року в Слов'янську в результаті мінометного обстрілу. Після оголошення вироку в залі суду адвокату Віталія Марківа стало зле, йому викликали «швидку», а Марків після останнього слова судді вигукнув «Слава Україні!»

За версією італійських слідчих, Віталій Марків, перебуваючи на горі Карачун, передав ЗСУ інформацію про місцезнаходження Роккеллі й Миронова, які загинули внаслідок мінометного обстрілу на території, яку тоді контролювали російські терористи. Ключовим свідком у цій справі став французький журналіст Вільям Рогелон, який вжив під час обстрілу. Українська

сторона відкидає звинувачення проти Марківа, заявляючи, що загибель двох журналістів сталася внаслідок артобстрілу з боку російсько-терористичних військ.

За версією прокуратури, загибель Роккеллі була умисним убивством за змовою. Захист спростовував докази слідства, наполягаючи, що журналісти перебували в зоні бойових дій без розпізнавальних знаків і стали жертвами перехресного вогню. Характерно, що італійська сторона відмовилася від проведення слідчих дій на місці події і поїздки безпосередньо на гору Карачун, а також проігнорувала пропозиції України щодо створення спільної слідчої групи.

Посол України в Італії Євген Перелігін назвав рішення італійського суду абсурдним. За його словами, рішення суду Павії зруйнувало «уявлення, яке я мав про європейське правосуддя, особливо після семи років роботи в європейській столиці верховенства права і прав людини — Страсбурзі». «На відміну від непрофесійних суддів-присяжних у павійському суді під час апеляції в Мілані спра-

ву розглядатимуть професійні судді, і це дає мені надію на неупереджене юридичне рішення», — написав український дипломат на своїй сторінці у Facebook.

Після оприлюдненої інформації про рішення суду в справі Віталія Марківа Президент України Володимир Зеленський доручив МЗС і Генпрокуратурі терміново зайнятися питанням його повернення на Батьківщину.

«Прошу забути про політичні розбіжності між новою владою та незмінними керівниками цих відомств і докласти максимум зусиль для видачі Україні колишнього бійця батальйону Нацгвардії імені Кульчицького Віталія Марківа. До того часу доручаю українським дипломатам в Італії постійно бути на зв'язку з нашим ветераном», — заявив Володимир Зеленський.

Тим часом українці бурхливо відреагували на суворий вирок нашому співвітчизнику. У Києві пройшла акція протесту під стінами посольства Італії. Активісти прийшли до амбасади з плакатами «Свободу Марківу!», вимагаючи звільнити його.

На часі — проблеми регіонів

Відділ новин
«Урядового кур'єра»

РОБОЧІ ПОЇЗДКИ. Під час робочої поїздки до Херсонської області Президент Володимир Зеленський відвідав контрольний пункт в'їзду-вийзду «Чонгар» на тимчасовій адміністративній межі з Автономною Республікою Крим. Це перший візит глави держави на адміністративну межу з окупованим Кримом від 2014 року.

Президент оглянув інфраструктуру КПВВ та умови, в яких люди проходять контроль, поспілкувався з громадянами, що прямували в бік окупованого Криму, та жителями сусідніх із цим КПВВ районів.

На нараді з питань реалізації проєктів облаштування контрольних пунктів в'їзду-вийзду «Чонгар» і «Каланчак» новопризначений голова Херсонської облдержадміністрації Юрій Гусев підкреслив, що люди з тимчасово окупованої території мають відчувати, що Європа починається з Херсонщини — за якістю обслуговування. Він зазначив, що завершити перший етап облаштування КПВВ (створення режимних зон) планують до 15 листопада 2019 року.

Президент наголосив, що реалізувати другий завершальний етап проєкту (створення сервісних центрів з автовокзалами й центрами надання адміністративних послуг) необхідно до 20 грудня нинішнього року.

Учасники наради повідомили Президенту, що для реалізації першого етапу вистачить наданих для цього 100 мільйонів гривень. Натомість у держбюджеті й досі не передбачено 70 мільйонів гривень для другого етапу. Президент пообіцяв посприяти тому, щоб проєкт з облаштування КПВВ профінансували повністю, повідомляє Офіс Президента.

Перебуваючи на Одещині, Президент звернувся до міського голови обласного центру

Геннадія Труханова з проханням терміново вирішити питання щодо земельної ділянки для облаштування безкоштовного в'їзду на територію Одеського морського порту представників бізнесу задля оформлення вантажів.

Адже нині існує лише один великий шлях доступу в порт, який належить приватній структурі. Президент назвав таку ситуацію неприпустимою і наголосив, що це створює монополію, яка шкодить великій кількості підприємств.

Геннадій Труханов пообіцяв, що докладе зусиль для вирішення питання, тримати-

ся про програму зобов'язань, які компанія взяла на себе. Адже часто підприємства домагаються відтермінування виконання зобов'язань, тоді як розплачується за це наслідком здоров'я. Зокрема в регіоні постійно фіксують збільшення випадків онкологічних захворювань. Відтак він запропонував запровадити безкоштовні програми лікування онкологічних захворювань для жителів Кривого Рогу.

Представник «АрселорМіттал» зазначив, що компанія вживає заходів для поліпшення екологічної ситуації. При-

Підприємства намагаються відтермінувати зобов'язання із захисту екології. А населення розплачується за це своїм здоров'ям. Президент запропонував запровадити безкоштовні програми лікування онкозахворювань для жителів Кривого Рогу.

ме його на контролі та поінформує Президента щодо цієї ситуації.

Глава держави побував і на Дніпропетровщині. У Кривому Розі він провів нараду з питань екологічної ситуації у місті зокрема та регіоні загалом.

«Я тут народився і не зі ЗМІ знаю, що таке головна екологічна проблема в Україні, адже ця проблема живе й народжувалася в Кривому Розі», — зазначив Володимир Зеленський.

А заступник керівника Офісу Президента Олексій Гончарук зауважив, що тут працюють підприємства, які слугують важливою частиною економіки країни, однак вони створюють проблеми для довкілля.

Президент поцікавився у представників «АрселорМіттал Кривий Ріг», яких конкретних заходів було вжито для поліпшення екологічної ситуації в регіоні. Йшло-

міром, у найближчі п'ять років планує інвестувати значні суми у виробництво, що стане частиною природоохоронних заходів.

Володимир Зеленський зазначив, що готовий відвідати «АрселорМіттал», оскільки поважає підприємства, які дають робочі місця. Однак це станеться тоді, коли підприємство виконає всі побажання, про які йшлося на зустрічі, і за умови, що виконання екологічних програм не спричинить скорочення робочих місць.

Натомість Олексій Гончарук зазначив, що дбати про екологію мусять усі підприємства, а не лише «АрселорМіттал Кривий Ріг».

«Не чекайте, доки до вас дійде черга і ми змушені будемо говорити з вами безпосередньо. Уважно ставтеся до своїх зобов'язань і будьте певні: якщо ви їх не виконуватимете, у вас будуть проблеми й за хабарі ви їх не розв'яжете», — резюмував він.

НОВИНИ ТА КОМЕНТАРІ

Фото з сайту bb.lv

**Посол України в Латвії
Олександр Міщенко:**

**«Демонструючи
принциповість
до порушників
міжнародного
права, Латвія
й себе захищає»**

Уже кілька місяців, як новий посол України в Латвії Олександр Міщенко приступив до виконання своїх обов'язків. За цей час у нього було багато зустрічей, переговорів — із провідними латвійськими політиками, громадськими діячами, активістами української діаспори. Він тепер упевнено орієнтується в поточній ситуації. Тому й настав час для цього інтерв'ю.

— Як ви оцінюєте сучасний стан взаємовідносин наших країн?

— За три місяці мав змогу ознайомитися з динамікою нашого діалогу. Опінуючи її як надзвичайно позитивну. Офіційна Рига підтримує Україну в найголовнішому для нас питанні зовнішньої політики — протидії російській агресії. Варто нагадати, що Латвія була першою зарубіжною країною, яка на законодавчому рівні в парламенті визнала депортацію кримських татар 1944 року геноцидом. Пізніше таке саме рішення прийняв і Сейм Литви.

Другий фактор: підтримка нас у нашому курсі на євроінтеграцію — і словом і ділом. Зокрема спеціалісти з Латвії допомагають у наближенні ситуації в Україні в різних галузях до стандартів ЄС. Це передусім агропромисловість, банківська система, реформування судочинства тощо. Третій фактор: Латвія — надзвичайно дружня для нас країна. У нас немає проблем з українськими громадянами, які тут перебувають, працюють. З-поміж іншого опрацьовуємо зараз питання щодо можливості легалізації українських заробітчан, які перебувають у Латвії нелегально.

— Із ким із латвійських високопосадовців зустрічалися, що обговорювали, до яких домовленостей дійшли?

— За цей час зустрівся майже з усіма ключовими особами сучасної латвійської політики. Що вражає — абсолютна простота у взаємовідносинах, спілкуванні і налаштованість на співпрацю. І головне — солідарність із Україною щодо протидії Росії як країні, що порушує міжнародне право. Офіційна Рига це робить не лише заради України. Демонструючи таку принциповість до порушників міжнародного права, Латвія тим самим захи-

щає й себе і всю європейську та міжнародну спільноту.

Окремо хочу відзначити небайдужість людей на місцевому рівні. Маленькі, здавалося б, латвійські самоврядування, але й вони також намагаються взяти на себе частину зусиль з надання допомоги конкретній українській школі, селу, місцевості. Нещодавно був у Відземському краї та місті Огре на підписанні договору про співпрацю мерії Огре та міста Попасна. Слова мера Огре під час тієї зустрічі запам'яталися особливо. Коли Попасну бомблять, то інколи попадають у школу. І мер міста Огре Егілс Хелманіс розказав, що був там, коли почали обстрілювати школу в Попасні. Працівники школи і діти закривали вікна фанерою, щоб хоч якось убезпечитись. Мер згадав це, звертаючись до присутніх на зустрічі своїх колег, такою фразою: «А дехто з вас каже мені, що у нас тут у Латвії в кабінетах зимою недостатньо тепло». Я побачив у цих словах приклад загальнолюдської солідарності, справжнього європейського підходу. Того, як люди не можуть дбати тільки про себе та свій комфорт у час, коли для інших ідеться про життя та смерті. Для мене це показник, що Латвія, яка пережила катастрофу радянської окупації, нічого не забула зі свого досвіду: депортації, брутальності КДБ, кремлівського режиму, який гнобив усіх. Вони розуміють, що українці повільніші в своїх реформах не тому, що не здатні до них, а тому, що в нас радянський період був значно довшим, відтак і наслідки жакливіші — терор, репресії, колективізація, Голодомор...

— В Україні та в Латвії приблизно в один проміжок часу з'явилися нові президенти. Як це впливатиме на наші взаємовідносини?

— Так, на президентській посаді й у нас, і в Латвії відбулися зміни. І ці зміни — тільки на краще. Обидві країни — демократичні, і зміна влади — нормальне, природне явище для цивілізованого суспільства. Одразу після обрання Егілса Левітса Президентом Латвії глава України Володимир Зеленський привітав його з перемогою. І зараз є налаштованість не тільки на про-

довження діалогу, а й на його змістовне поглиблення.

— Якщо говорити про «східного сусіда», наскільки відчутний вплив РФ на різні сфери життя в Латвії?

— Сучасну російську владу порівняв би з триголовим драконом: одна голова уособлює традиції російського царизму, друга — верхівки КДБ, третя — практики керування капеересних генсеків. У сумі це дає потворний результат, який нині бачимо. Цей режим усюди діє, не гребуючи нічим і просуюючи свої інтереси найрізноманітнішими каналами — дипломатичним, інформаційним, церковно-релігійним. Адрже на сьогодні позиція російської церкви багато в чому антихристиянська. Чого варте хоча б освячення представниками РПЦ різних видів зброї, яка вбиває православних християн в Україні. А як же заповідь «не вбивай»?

— А щодо суто інформаційної сфери?

— У медіапросторі Латвії російські ЗМІ намагаються вилити тонни бруду на нашу державу. Тому посольство робить усе можливе для того, щоб найбільш повно та переконливо інформувати суспільство про те, що відбувається в Україні. Треба пам'ятати, що успішна Україна, як і успішна Латвія, — це найбільша загроза для кремлівського режиму. Саме тому російські пропагандисти так наполегливо поширюють у світі міф про страшну «хунту і бандерівців» в Україні.

— Яка тепер ситуація з українською діаспорою в Латвії?

— Нині роль української громади за кордоном стала очевидною, більш рельєфною. Війна об'єднала всіх нас і в Україні, і за кордоном. Взагалі в цьому для мене визначальний один критерій — це підтримка територіальної цілісності України та осуд Росії як країни-агресора. Якщо такий підхід сприймається конкретно українською громадою, організацією — все гаразд, ми можемо співпрацювати далі. Але й тут, у Латвії, зустрічаються й такі українці (іх мало, але, на жаль, вони є), які кажуть мені: «Ми не впевнені, що Росія є на Донбасі, що росіяни вбивають українців», які вважають, що в Києві править «хунта».

Не повірю, що за п'ять років, коли вже є стільки інформації, стільки прямих доказів про справжню роль Росії у війні в Україні, можна вірити в те, що це злостиві Збройні сили України вбивають українців на Донбасі. Люди, які так говорять, — або знаряддя, або прямі провідники російської політики. І вони мають бути свідомими щодо цього.

Але хочу зробити наголос на позитиві! У цілому українська громада в Латвії багато працює, займаючись надзвичайно важливими справами. Це збереження українських традицій, культури, української мови, історії. Не можу не згадати, що кілька років тому в центрі Риги встановлено монумент Тарасові Шевченку. Він на ньому — молодий, завзятий, із палаючими очима. І це сильний символ України — молодой, освіченої, красивої. Щоб встановлення цього пам'ятника стало реальною, долучилося багато українців і навіть деякі росіяни, за що їм велика подяка. І це надзвичайно символічно та позитивно. Я не ставлюся вороже до всіх росіян, я ставлюся вороже до влади Путіна, яка розв'язала війну, і до тих, хто приніс цю війну в Україну. Нині спільно з українцями Латвії працюємо над тим, щоб встановити дошку пам'яті до сторіччя першої української дипломатичної місії (Української Народної Республіки), яка працювала тут, у Ризі, в 1919 році.

На жаль, є спроби Росії розколоти українську громаду. Розумію це, коли чую від когось із діаспорян: «Ми поза політикою» чи «культура, мова — поза політикою». Це тези, меседжі, впроваджувані ФСБ через підконтрольні їм ЗМІ за спеціальними темниками й методичками. На жаль, подібними тезами шукають собі виправдання ті українці, які під час війни чомусь не наважуються підтримати Україну в боротьбі з російською агресією. Але, повторюсь, більшість українців Латвії — це свідомі патріоти своєї історичної Батьківщини.

**Олег КУДРІН,
Рига, Укрінформ**

**ПОВНУ ВЕРСІЮ ІНТЕРВ'Ю
ЧИТАЙТЕ НА САЙТІ
UKURIER.GOV.UA**

ПРОШУ СЛОВА!

Обличчя
російської
делегації
в ПАРЕ

**Вікторія ВЛАСЕНКО,
«Урядовий кур'єр»**

Українські парламентські перегони вже не за горами, і вперше за понад двадцять років членства нашої країни у Раді Європи на ці вибори не прийдуть спостерігачі ПАРЕ. Відкликати запрошення для моніторингової місії ПАРЕ вирішив Голова Верховної Ради Андрій Парубій. На такий крок він пішов після того, як у червні ПАРЕ, піддавшись на фінансовий шантаж Росії, ухвалила рішення повернути в асамблею делегацію Держдуми РФ, поновивши всі права російських депутатів, включно з правом обиратися доповідачами, очолювати комітети та входити до складу моніторингових місій.

Голосування за резолюції — першої, яка фактично скасувала механізм санкцій у ПАРЕ, і другої, яка визнала, що російські депутати мають право засідати в домі демократії та верховенства права, — здавалося, було верхом цинізму. Проте ще цинічнішою видалася реакція президентки ПАРЕ Ліліан Морі Паск'є на рішення України не запрошувати спостерігачів асамблеї на вибори. «Я маю наголосити, що Україна як член Ради Європи перебуває під процедурною моніторингом асамблеї і зобов'язана запрошувати її спостерігати за президентськими й парламентськими виборами», — написала вона у листі Андрію Парубію.

Ліліан Морі Паск'є особисто доклала титанічних зусиль, щоб догодити Росії і зняти зі шляху до її повернення у ПАРЕ всі можливі перепони, як того вимагали в Кремлі. Під час червневої сесії вона не раз порушувала її регламент, аби лише ухвалити фатальні резолюції. Це вона постійно наголошувала на тому, що заради діалогу з Росією треба забути про анексію Криму, війну на Донбасі й політичних в'язнів, про систематичні порушення прав людей в Росії, про переслідування опозиції та журналістів у цій країні. Тож тепер просто смішно чути від цього політика слова про порушення Україною її моніторингових зобов'язань.

Особливо з огляду на те, що п'ять членів делегації Держдуми РФ перебувають під санкціями ЄС, бо підтримали анексію Криму і голосували за введення російських військ на українську територію. Тобто вони, знехтувавши всіма нормами міжнародного права, дали добро на збройне захоплення території чужої країни. Ось імена цих депутатів: Леонід Слуцький, Леонід Калашніков, Ігор Лебедев, Володимир Кожин і Світлана Журова. Голова російської делегації, віцеспікер Держдуми, колишній одіозний журналіст Петро Толстой широко відомий своєю україноненависницькою позицією, якої не приховує. Наприклад, кілька днів тому він заявив: «Тільки завдяки нашій країні (тобто Росії. — Авт.) нині на мапі світу існують два злочинних інваліда — держави, які не відбулися, — без частини своїх територій. Це Україна та Грузія. Так, вони такі, і будуть палати від люті». Російський законодавець з гордістю визнав, що його країна забрала частину територій суверенних держав і пишається цим, зневажливо глузуючи з жертв російської збройної агресії. А чом би й ні? Міжнародна організація, яка має стежити, щоб її члени дотримувалися норм демократії, верховенства права та захищали права людини, визнала, що дії Кремля не порушують жодного з цих принципів. Тож про це тепер можна говорити абсолютно відверто.

Серед інших членів російської делегації експосол РФ у США Сергій Кисляк, якого відкликали після скандалу, пов'язаного з втручанням Росії у президентські вибори у Сполучених Штатах; колишня журналістка Оксана Пушкіна, яка за кілька днів до початку червневої сесії ПАРЕ побувала в окупованому Криму, де розповідала про гендерну рівність; скандальний медіа-магнат Сергій Лисовський, який на посаді заступника комітету аграрної політики Держдуми займається подоланням наслідків економічних санкцій ЄС проти Росії. Він переконалий, що санкції ЄС запровадив для того, щоб уповільнити економічне зростання РФ, бо, очевидно, не вбачає нічого кримінального в окупації Криму та війні на Донбасі. Серед цієї компанії і олімпійська чемпіонка з фігурного катання Ірина Родніна, яка переконала, що кримський референдум був законним, а «Крим, Луганськ і Донецьк забезпечували всю Україну», а також Микола Рижак, який кілька днів тому звинуватив ПА ОБСЄ в тому, що вона ухвалила резолюцію з вимогою до Росії припинити анексію Криму, «в антиросійській риторичі». Є з-поміж них і близький соратник глави Чечні Рамзана Кадірова Шамсіль Саралієв, який під час червневої сесії погрожував литовському депутатові Емануелісу Зінгерісу за те, що той звинуватив Кадірова у переслідуванні представників сексменшин у Чечні. Зрештою — жінка-космонавт Світлана Серова, яка на засіданні ПА ОБСЄ стверджувала, що на власні очі бачила з космосу, як українські військові вбивають мирних жителів Донбасу.

Пані Паск'є, ви справді вірите у можливість діалогу України з цими людьми? Ви серйозно?

ПОДІЇ ТА КОМЕНТАРІ

ДОКУМЕНТИ

УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

Про призначення Ю. Гусєва
головою Херсонської обласної
державної адміністрації

Призначити ГУСЄВА Юрія Веніаміновича головою Херсонської обласної державної адміністрації.

Президент України В. ЗЕЛЕНСЬКИЙ

м. Київ
11 липня 2019 року
№518/2019

УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

Про зміни у складі Ради національної
безпеки і оборони України

Відповідно до частини четвертої статті 107 Конституції України **ПОСТАНОВЛЯЮ:**
1. На часткову зміну статті 1 Указу Президента України від 15 грудня 2014 року № 929 «Про склад Ради національної безпеки і оборони України» (зі змінами, внесеними Указами від 16 лютого 2015 року № 86, від 10 липня 2015 року № 410, від 22 квітня 2016 року № 166, від 16 травня 2016 року № 212, від 29 серпня 2016 року № 372, від 13 вересня 2017 року № 274, від 19 січня 2018 року № 10, від 28 березня 2018 року № 90, від 22 березня 2019 року № 86 та від 31 травня 2019 року № 340):

1) увести до персонального складу Ради національної безпеки і оборони України: БУХАРЄВА Владислава Вікторовича — Голову Служби зовнішньої розвідки України

ЧЕРКАСЬКОГО Ігоря Борисовича — Голову Державної служби фінансового моніторингу України;

2) затвердити у персональному складі Ради національної безпеки і оборони України:

БОГДАНА Андрія Йосиповича — Керівника Офісу Президента України
ПРИСТАЙКА Вадима Володимировича — Заступника Керівника Офісу Президента України

РЯБОШАПКУ Руслана Георгійовича — Заступника Керівника Офісу Президента України.

2. Цей Указ набирає чинності з дня його опублікування.

Президент України В. ЗЕЛЕНСЬКИЙ

м. Київ
15 липня 2019 року
№520/2019

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 19 червня 2019 р. № 442-р
Київ

Про заходи з охорони громадського порядку
та забезпечення громадської безпеки
під час проведення позачергових виборів
до Верховної Ради України у 2019 році

Відповідно до частини п'ятої статті 53 Закону України «Про освіту» погодитися з пропозицією Міністерства внутрішніх справ про залучення здобувачів освіти Національної академії Національної гвардії, які мають військові звання, до заходів з охорони громадського порядку та забезпечення громадської безпеки під час проведення позачергових виборів до Верховної Ради України у 2019 році.

Прем'єр-міністр України В. ГРОЙСМАН

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 26 червня 2019 р. № 447-р
Київ

Про підписання Угоди про фінансування
«U-LEAD з Європою: Програма для України
з розширення прав і можливостей
на місцевому рівні, підзвітності
та розвитку — друга фаза»

Схвалити проєкт Угоди про фінансування «U-LEAD з Європою: Програма для України з розширення прав і можливостей на місцевому рівні, підзвітності та розвитку — друга фаза».

Уповноважити Віце-прем'єр-міністра України — Міністра регіонального розвитку, будівництва та житлово-комунального господарства України Зубка Геннадія Григоровича підписати зазначену Угоду.

Прем'єр-міністр України В. ГРОЙСМАН

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 26 червня 2019 р. № 450-р
Київ

Про призначення Поліщук О. П. головою
правління публічного акціонерного
товариства «Державна акціонерна
компанія «Ліки України»

1. Призначити Поліщук Ольгу Петрівну головою правління публічного акціонерного товариства «Державна акціонерна компанія «Ліки України» строком на п'ять років.
2. Уповноважити державного секретаря Міністерства охорони здоров'я Янчука Артема Олександровича на підписання контракту з головою правління публічного акціонерного товариства «Державна акціонерна компанія «Ліки України» Поліщук Ольгою Петрівною.

Прем'єр-міністр України В. ГРОЙСМАН

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 26 червня 2019 р. № 462-р
Київ

Про зміну складу Міжвідомчої комісії
з міжнародної торгівлі

Ввести до складу Міжвідомчої комісії з міжнародної торгівлі, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 18 квітня 2012 р. № 310 (Офіційний вісник України, 2012 р., № 30, ст. 1119; 2018 р., № 86, ст. 2852), Беззубенка Миколу Васильовича — заступника начальника 1 управління Головного управління контролю за вального захисту інтересів держави у сфері економічної безпеки Служби безпеки (за згодою), вивішивши з її складу Подоляна Олександра Володимировича.

Прем'єр-міністр України В. ГРОЙСМАН

Автомобільна симфонія
Олександра Лади

РОБОТА ДО ДУШІ. Важливо, коли справа, яку обрав, подобається

Роман КИРЕЙ,
«Урядовий кур'єр»

Коли в автомобілі щось не так з електронікою, якою сучасні машини буквально напшпиговані, кожен водій знає: треба шукати вмілого майстра. Клієнтам нового сервісного центру НВФ «Урожай», що відкрився півроку тому в Козині Миронівського району Київщини, пощастило, адже автослюсарі тут дуже кваліфіковані. Є в дружній команді сервісного центру фахівець Олександр Лада, який спеціалізується на діагностиці, ремонті та налагодженні електроніки. Цікаво, що складну професію Олександр Михайлович освоїв самотужки, а за фахом він... музикант. Як же вдається йому суміщати холодні ритми роботи моторів із грою на музичних інструментах, де потрібні особлива чутливість, політ фантазії?

Техніка вабить
не менше,
ніж музика

Легковики та вантажівки, які під час сезонних робіт із філії сусідньої Канівщини та Миронівського району заїжджають до сервісного центру, потужні й сучасні. Хоч технології рік у рік удосконалюються, слюсарі теж не відстають, поглиблюють знання, поліпшують уміння. Для Олександра Лади електроніка таких автомобілів — як відкрита книжка. А почалося все зі знайомства із простим комп'ютером ще у 1998 році. Тоді й сформувалися знання з механіки, автоелектрики — у цих сферах Олександрові вже тоді не було рівних.

Аби до кінця зрозуміти інженерні секрети, прочитав не одну дюжину книжок, спілкувався з такими самими ентузіастами. Поступово став фахівцем у цій галузі. Ось один з недавніх прикладів: щоб не замінювати зіпсовану деталь блока антиблокувальної системи, яка коштує більш як 20 тисяч гривень, відремонтував її, використавши деталі вартістю кількасот гривень. Тепер система працює як годинник.

Як зізнається слюсар, любов до техніки в нього з восьмирічного віку. Тоді старший брат подарував йому зібраний із брухту мопед.

— Раніше школярі збирали й здавали брухт. Ми, сільські діти, в радянські часи мали вдосталь не потрібних дорослим старих запчастин до техніки, — розповів Олександр Лада. — Стягували ті зламані частини додому й ліпили

Фото надав автор

Техніка приваблює Олександра Ладу не менше, ніж музика

докупи. Мені було 8 років, коли старший брат склав перший мопед. Покатався я на ньому зо два місяці й зламав. Тож мав ремонтувати самотужки. Відтоді й почав цікавитися технікою. Було це нескладно, бо батько працював увесь вік механізатором, а я змалку був поряд, навіть працював у полі на тракторі.

йшов на іншу роботу. Але в такому разі автомобілі все одно стали б моїм хобі.
— **А нині, ремонтуючи техніку, про музику не забуваєте?**

— Так, вона завжди зі мною. Коли довго не беру до рук музичного інструмента, ніби чогось у житті бракує. А як збираємося родиною чи з друзями,

струмента, а потім пальці, ніби засумувавши за грою, самі знаходять потрібні ноти.

— **Чи є нині змога, на вашу думку, розвивати в селі мистецькі таланти?**

— Бачу в цьому велику проблему. З 1991 року увага до культури, особливо в селі, мінімальна. Та база, яка ще залишилася з радянських часів у будинках культури, музичних школах, на дуже низькому рівні. Усі розуміють: стан справ у державі такий, що, як кажуть, не до культури, хоч це був би найкращий захист від «рускава міра». Знаю, як важко дістати будь-який інструмент чи технічний засіб для будинку культури, тож по-справжньому радію, що зі створенням ОТГ відремонтували приміщення клубу. Гроші на це з'явилися в селі завдяки реформі з децентралізації. Ніяк не оминати й проблем браку кваліфікованих фахівців. Люди через невеликі заробітки тікають з галузі сфери культури. А без неї ніяк. Хтось має гроші возити дітей у районний центр, а в кого немає такої змоги, про розвиток своїх здібностей мусить забути. Пам'ятаю, коли я ріс, то на розвиток дітей суспільство звертало особливу увагу. Це стосується не лише музики, а й, наприклад, спорту абощо.

Знайти себе
нині не так
просто

Син Олександра Лади Владислав цьогоріч закінчив Київський національний університет культури і мистецтв за музичним фахом. Він вправно грає на духових та клавішних інструментах. За словами батька, в нього мистецький хист, але, на жаль, життя вносить корективи — нині працює не за спеціальністю. А музикою, переконаний Олександр Михайлович, щоб не втратити навичок, треба займатися постійно. Буває, тижнями не береш до рук ін-

СТОРИНКИ ІСТОРІЇ

Під жорнами кількох депортацій

(Закінчення.
Початок на стор. 1)

Її очолив історик, директор однієї з рівненських шкіл Петро Куделя, родина якого теж побувала під жорнами тієї депортації. Від мами Петро ще й тепер довідується про нові й нові подробиці так званого добровільного переселення, адже в радянський час тема була на замку, навіть найближчі люди здебільшого мовчали. До певного часу не знав про те, що його родина за ту добровільність розплатилася життями двадцяти восьми людей, і староста Дядьковицької об'єднаної громади Михайло Войтович.

Ось так: геополітику (вона надзвичайно страшна річ) вершать правителі-тирани, а розплачуються за неї звичайні люди, причому не в одному поколінні.

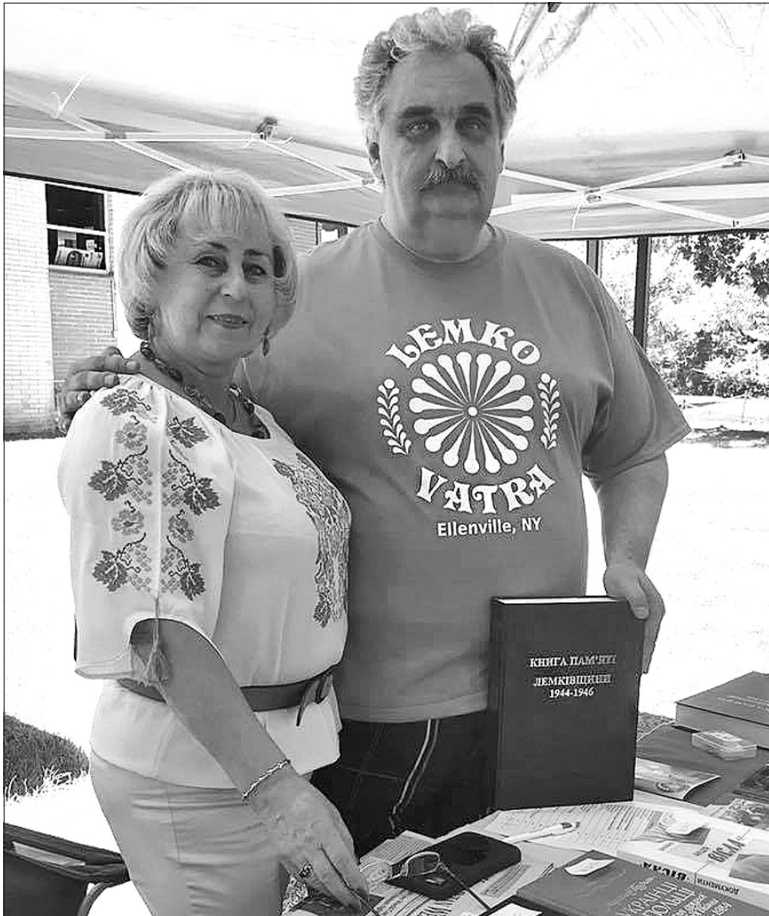
Примусовий вирій

— Все робилося жорстко й навіть жорстоко, — розповідає голова Світової федерації українських лемківських об'єднань (СФУЛО) Ярослав Галик. — Мій дід по мамі був вйтом у селі Ростока Велика, що поблизу курортного міста Криниця в Західній Лемківщині. Звідти походить коріння мого роду, проте архівні знахідки сягають початку XIX століття. Але дід поставили перед фактом: пане Петре, мусите виїжджати. Готуйтеся самі й готуйте населення. Розуміючи, що на нього чекає, він склав повноваження вйта. Але це не допомогло. «Рушайте по доброму, бо поїдете голі-босі!» — і це з ним як із шанованою людиною говорили.

Зрештою навесні 1945-го, коли світ святкував перемогу над нацизмом, їх везли у «радянський рай», в село Дучинці на Полтавщину.

— Дідові навіть вдалося взяти з собою двох волів, уявляєте? — веде далі пані Ярослава. — Та їх одразу забрали до колгоспу! Не було жодного натяку на обіцяні 15 гектарів поля. Господарі, які мали свій фільварок, землю, коней, волів, цілковито знищені морально, мусили тяжко працювати за трудовні, адже в родині було 9 дітей.

Коли почули, що на заході України ще немає колгоспів, то в 1946-му ледь ускочили в товарний поїзд і заїхали до Станіслава. А на околиці глухого села Терновиця знайшли хату під соломомою: на Лемківщині таких давно не було, а ця точнісінько, як Шевченківська! Тут мама пані Ярослави Стефанія зустріла її майбутнього тата Іва-

Ярослава Галик з головою фундації дослідження Лемківщини в США Андрієм Хомиком (Лемківська ватра, Еленвіль)

на Галика, теж переселенця, якого знала ще зі школи. Народилася нова українська сім'я. Але в 1949 році й у цих краях запровадили колгоспи! Залишилися закрити церкву: у відповідь виникло греко-католицьке підпілля. По обидва боки села стояли гарнізони НКВС: раптом ці «неблагонадійні» щось утнуть.

Тим часом люди працювали за трудовні, без відпусток та свят, і жили без паспортів.

— Мамі паспорт видали в 1975 році! Єдиним шансом вирватися з цього пекла було навчання в місті, тож батьки прагнули дати освіту всім шістьом дітям. І хоч як забороняли наші свята і звичаї, мама таки примудрялася зробити все відповідно до традицій, які, здається, тримали її на білому світі. Приміром, святвечір ми починали не з куті, а з часнику, щоб відігнати злий дух, з тим був шматочок яблука, і лише потім — кутя. «Хіба ви не знаєте, що життя почалося з яблука?» — так вона відповідала на наші запитання. І все згадувала, що вдома на грибах і чорницях корів пасли, а тут — хіба з Тисмениці з базару чорницю привезеш. І наперекір усім обставинам співала. Як гарно вона співала!

Розкажи всім про кривду

Чи знала пані Стефанія, що саме її донька Ярослава очолить боротьбу (інакше й не скажеш) за право таких родин, як їхня, на визнання депортованими з етнічних земель? Вочевидь, відчувала те підсвідомо, бо весь час казала: «Славко, хіба що ти зможеш десь достукатися з тією нашою кривдою».

Прикро тільки, що рідна держава й нині не поспішає з офіційним визнанням злочину, який у змові вчинили два тоталітарних режими, адже Люблінська угода — не міждержавна, її уклали між тодішніми урядами. До речі, польський комітет національного визволення, що діяв від імені тогочасної держави, офіційно не визнає жодна країна світу. Тому Конституційний трибунал Польщі, спираючись на рішення європейських інституцій, 2004 року навіть скасував ту угоду. Тобто щодо польських громадян, які потрапили під дію тієї угоди, справедливість відновили.

А розкидані по світах українці Закерзоння дедалі частіше запитували себе: хто ми, звідки родом? І об'єднувалися в громадські орга-

Голова товариства «Забужжя» (Рівне) Олександр Степанюк на фестивалі українців-забужанців у Городку (Львівщина)

нізації в місцях компактного проживання в Америці, Канаді, Польщі, Україні. Найкраще організованими виявилися лемки, які утворили Світову федерацію українських лемківських об'єднань. Її головою 2017 року на VI Конгресі СФУЛО у Львові обрали пані Ярославу Галик.

Відтоді робота щодо підготовки незаангажованої політико-правової оцінки тотального виселення українців у 1944—1951 роках значно активізувалась: перемовини, зустрічі з народними депутатами, серед яких теж є представники Закерзоння, видання тритомника «Книга пам'яті Лемківщини», робота над змінами до законодавства. Втім, коли звернулися до комітетів Верховної Ради з проханням провести парламентські слухання на цю тему, їм відповіли, неначе під копірку: «З метою уникнення загострень добросусідських відносин, які мають стратегічний характер, а також з огляду на постійну підтримку Польською державою України на міжнародній арені, проведення парламентських слухань і схвалення пов'язаних із цими питаннями документів не вбачається доцільним».

Тільки до чого тут нинішня Польща, коли йдеться про ту, іншу, тоталітарну, яка діяла в змові з таким само радянським режимом? До того ж захист своїх громадян — це виключно наша українська справа. Адже ми визнали на законодавчому рівні депортацію кримськотатарського народу з його етнічних земель — невизнаною залишається лише ця масштабна акція примусового виселення українців!

Їхні нащадки 7 вересня 2018 року провели у Львові міжнародну

науково-практичну конференцію, де авторитетні дослідники, спираючись на конкретні історичні факти, назвали все своїми іменами. Серед напрацьованих пропозицій відзначення на державному рівні 75-х роковин початку акції, а також необхідність визнання державою Україна Люблінської угоди незаконною і злочинною, а тих, хто від неї постраждав, — жертвами політичних репресій. Зрештою — ухвалено постанову Верховної Ради №8603, якою нинішній 2019 рік оголошено Рокком пам'яті депортованих з Польщі українців, а днем вшанування їхньої пам'яті встановлено другу неділю вересня. Передбачено також виховні години та круглі столи в навчальних закладах, тематичні виставки. Над підготовкою до цієї дати нині вже працюють і в Інституті національної пам'яті, і в численних об'єднаннях українців Закерзоння, яким відновлення історичної пам'яті болить найбільше! А ось із законом не склалося: до розгляду ж бо внесеного групою депутатів законопроект №9095 у нинішньому скликанні так і не дійшло.

— Молимося за нашу незалежну Україну, за її мирну долю, й тільки від неї чекаємо захисту, адже більше немає на що сподіватися. Нам важливе моральне визнання тієї кривди, яку вчинили з найзахіднішою гілкою українства! Тому невинно доводитиму це новообраним народним депутатам, аж поки не буде законного визнання злочину тоталітарних режимів, — каже невтома Ярослав Галик.

Чи ж згадає Україна про тих, хто так щиро її любить, бодай після парламентських виборів: 9 вересня 2019-го з часу тієї зловісної угоди минає 75 років. У нас немає морального права на забуття!

Пам'ять про трагедію українців Закерзоння живе в поколіннях їхніх нащадків...

Теплиці, Кальників, Кобилянська, Коритники, Корманичі, Лази, Лубна, Люблинець Новий, Люблинець Старий, Малкович, Молодич, Ніновичі, Павлоком, Паскорівці, Середня, Скопів, Сухохів, Заліська Воля, Ожанин, Вільшани, Тисова, Трійчиці, Ям, Горишня, Ямна Долішня, Циків, Шиперки, Дусівці, Добра, Шляхетська, Борки, Мацькович, Бовино, Іскань, Руське Село, Торки, Уйковичі, Явірник Руський, Воля Кривецька, Селиська, Лежайськ, Майдан Сінявський, Хотинець, Коровиця Лісова, Ліва, Хотиліуб, Жуків, Рудка, Борова Гора, Дахнів, Колайці, Коровиця Сама, Подемщина, Сінявка, Старе Село, П'ятков, Руська, Руда Рожанецька;

ІСТОРИЧНИМ РЯДКОМ

Після нового поділу Польщі вигнання українців з їхніх етнічних земель розпочалося з Угоди між урядом УРСР та польським комітетом національного визволення з території Польщі і польських громадян з території УРСР, укладеної 9 вересня 1944-го в Любліні (поширена назва — Люблінська). Відтак у 1944—1951 роках з етнічних земель Закерзоння, де споконвіку компактно проживали українці, примусово виселили все корінне населення — близько 750 тисяч осіб! Розкидалися по світах і зникли цілі етноси з їхніми унікальними субкультурами. Жодної добровільності, як подавала той процес радянська пропаганда, в тому не було.

Широкомасштабна акція примусового виселення українців відбувалась у кілька етапів:

1944—1946 роки — виселення майже 500 тисяч українців під лукавою назвою «евакуація» (насправді то була наймасштабніша депортація українського етносу в його новітній історії);

1947 рік — тотальна етнічна чистка під час військово-політичної операції «Вісла» з брутальним виселенням 150 тисяч українців на північно-західні землі Польщі (у концентраційний табір «Явужно» тоді відправили 4 тисячі непокінних українців);

1948 рік — примусове виселення жителів прикордонної смуги західних областей України вздовж радянсько-польського кордону (9125 осіб) з територій, які відходили до Польщі, на схід УРСР (підстава: угода про демаркацію державного кордону між СРСР і ПНР 1947 року; постанови Ради Міністрів УРСР «Про заходи у зв'язку з відселенням радянських громадян з населених пунктів, які відходять від УРСР до Польщі» від 14 квітня 1948 року);

1951 рік — примусове виселення українців Західної Бойківщини з територій, які відходили до Польщі, у південні регіони УРСР (32 066 осіб) внаслідок договору між ПНР та СРСР «Про обмін ділянками державних територій» від 15 лютого 1951 року.

МІСЦЕВЕ САМОВРЯДУВАННЯ

«Ладизин успішне місто, тому що ми дбаємо про розвиток промисловості»

**Ладизинський
міський голова
Валерій
КОЛОМЄЙЦЕВ**

Добре, якщо невелике місто має підстави за умовами життя порівнювати себе з містами-мільйонниками. Ладизинська міська рада спільно з громадою ефективно використовує можливості самоврядування. А фундаментом поступального руху вперед тут визначили збільшення виробництва продукції — як рушійної сили зміцнення економіки та матеріальної основи гідності й добробуту. Про це «Урядовий кур'єр» розмовляє з Ладизинським міським головою Валерієм Коломєйцевим.

УК Валерію Івановичу, чим ваша громада особлива?

— На території Ладизинської міської ради розташовані місто обласного значення, два села і хутір. Разом у громаді майже 25 тисяч жителів. А заробітної плати за минулий рік ладизинці отримали один мільярд 300 мільйонів гривень. Ця величезна сума, в якій визначальну частку становить зарплата робітників промислових підприємств, виходить на ринок міста та дає можливість заробляти працівникам сфери обслуговування і торгівлі, які надають послуги людям, що теж важливо для повноцінного життя міста.

Воно ошатне. Зелені насадження, повсюди квіти — на клумбах, у підвісних кашпо, на смузі, що розмежовує напрямки руху транспорту. До слова, у центральній частині всі дороги зробили: 50 мільйонів гривень вклали цього року в асфальтування вулиць! Маємо один із найкращих у країні дендропарків і чудовий пляж на річці Південний Буг.

Ладизинці люблять своє місто і тому, що є робота, а фінансуванням з міського бюджету вирішуємо поточні питання. Заробітна плата торік у нашій територіальній громаді становила в середньому 11 407 гривень за місяць, а нині — понад 12 тисяч гривень. Традиційно вона найбільша у Вінницькій області.

УК Завдяки чому відбуваються позитивні зміни?

— Поштовх дала Ладизинська ТЕС, містоутворювальне підприємство. Другим диханням був завод ферментних препаратів і селікатної цегли. Вони зробили значний внесок у розвиток міста. На жаль, у період змін ці два підприємства майже зупинили виробництво. Але відкрилося третє дихання:

на землі, яку надала міська рада, збудував свої підприємства холдинг «Миронівський хлібопродукт» — це мільярди інвестицій і тисячі нових робочих місць.

Дехто каже, що ладизинцям просто поталанило. Але для того, щоб торік міський бюджет отримав 142 мільйони гривень податку на доходи фізичних осіб, треба було 10 років тому міській владі переконати громаду розвивати промисловість.

Опозиція була проти будівництва нових підприємств, не хотіла, щоб міськими вулицями їздив технологічний транспорт. Ніхто не бажав і викидів в атмосферу Ладизинської ТЕС. Усі прагнуть чистого повітря, високих зарплат і пенсій, потужного бюджету, щоб розвивати освіту і медицину, зміцнювати армію, робити дороги. А звідки на все брати фінансові ресурси місту зокрема і державі загалом? Якщо самі не зробимо, закордон не допоможе.

Тому ми надали автобус, і представники громади поїхали в Миронівку на комплекс, де на місці з'ясували питання щодо екологічності виробництва. Обговорили це на громадських слуханнях, і міська рада у 2008 році дала дозвіл інвесторам на будівництво підприємств.

Я радий, що тепер ладизинці бачать результати нашої політики господарювання: міський річний бюджет становить 350 мільйонів гривень, що уможливило розвиток міста й підвищення стандартів життя людей.

Працюємо у взаємодії з державою. Вона спрямовує до міського бюджету медичну та освітню субвенції, суми яких, на жаль, не покривають потреб цих галузей. Тому додатково на підтримку медицини та освіти спрямовуємо значні кошти з міського бюджету. Загалом маємо можливості реагувати на потреби.

Ми єдине в Україні місто обласного значення, де фасади багатоповерхових житлових будинків утеплюємо виключно коштом міського бюджету. Понад 52 відсотки потреби вже зробили, а за наступні 4—5 років утеплимо решту. Таким чином вирішуємо питання енергозбереження та екології, відтак зменшуються витрати мешканців на опалення, покращується зовнішній вигляд міста.

Звісно, одразу на все коштів не вистачає. Напри-

клад, центральна площа у нас опатна, але треба замінити її покриття. Маємо асфальтувати дороги у приватному секторі, оновити інженерні мережі постачання тепла і води, які стоять у землі 40—45 років.

УК З якими містами порівнює Ладизин?

— Не лише керівники держави мають бачити всю Україну, а й пересічні громадяни. Порівнювати цікаво і корисно.

Мені приємно, що в західній Україні є міста, де відомі світові виробники відкрили свої виробничі підрозділи і розповідають, що там тепер бракує робочих рук. І в нас не вистачає: підприємства холдингу «МХП» утримують автобусний парк, щоб у радіусі 70—80 кілометрів возити людей на роботу в Ладизин.

Гості кажуть, що наше місто красиве і зручне для життя. Ця похвала тим, хто багато працює, хто щодня робить його чистим і красивим. Ми внесли подання на нагородження орденом керівника міського комбінату комунальних послуг Олександра Коломійця. Треба дякувати людям за сумлінну працю.

Для міського голови голо-

продукції, а реалізованої. Це не одне й те саме. Чи, приміром, за окремими видами продукції (наприклад, природний газ) суму спожитого всією областю зараховують за місцем реєстрації головного підприємства.

Утім, на власному досвіді переконалися, що саме виробництво — основа економічного розвитку. Якщо у 2011 році на території Ладизинської міської ради підприємства виготовили промислової продукції на 2 мільярди 111 мільйонів гривень (переважно завдяки внеску Ладизинської ТЕС), то у 2017 році — на 15 мільярдів 9 мільйонів. А торік — майже на 18 мільярдів гривень (найбільший внесок зробили підприємства «МХП», на шість мільярдів виробила продукції Ладизинська ТЕС та на мільярд — інші підприємства). Були роки, коли приріст продукції сягав 80, 40 відсотків, але ніхто нас не хвалив. Та навіть 15 відсотків приросту торік — дуже добрий результат. Якби всі так працювали, то Україна за темпами розвитку була б серед перших.

УК Валерію Івановичу, ви 18 років поспіль працюєте міським головою, ви член

ДОСЬЄ «УК»

Валерій КОЛОМЄЙЦЕВ. Народився 1952 року на Чукотці. Трудову біографію розпочав у 16 років електрозварювальником на будівництві Ладизинської ТЕС. Працював генеральним директором українсько-російського підприємства, головою правління акціонерного товариства «Енергетик». З березня 2001 року — Ладизинський міський голова. Його нагороджено Почесною грамотою Президента України, Почесною грамотою Кабінету Міністрів, Почесною грамотою Верховної Ради.

щина», щоб діти долучалися до народного ужиткового мистецтва, займалися в різних гуртках. Дівчатка тут вчать готувати у відомих кухарів, а хлопці пізнають токарний верстат і столярну справу. Ми й надалі всіляко заохочуватимемо дітей до красивого та корисного, щоб вони вели здоровий спосіб життя, росли на позитивній енергії.

Коли про життя міста показую колегам відео й фото, горджуся, що шість разів поспіль на чергових і позачергових виборах ладизинці висловлювали мені довіру. Це заохочує і надалі разом розвивати рідне місто.

УК Напевне, читачам цікаво буде знати, скільки міський бюджет заробив на ринковому зборі та на акцизній продукції.

— Міський ринок збудовано коштом на той час держав-

но, копійка до копійки. Проте якщо раніше наше місто отримувало державну дотацію, то зі створенням нових підприємств і зі збільшенням виробництва продукції воно стало донором держбюджету. Торік Ладизин спрямував до державної скарбниці 23 мільйони гривень.

Принагідно зауважу: якщо торік 25 відсотків екологічного податку залишалося у бюджеті міста, то цього рік несподівано суму зменшили на 3 мільйони гривень. Це несправедливо: шкідливі викиди в атмосферу Ладизинської ТЕС відчують містяни, до того ж 35 тисяч фур за рік проїжджають нашими дорогами. І це кошти не держави, а в цьому разі сплачені приватними підприємствами — «ДТЕК» та «МХП». Гадаю, бодай 50 відсотків екологічного податку має залишатися на місці.

УК Знаю, що на водосховищі ви хотіли започаткувати змагання рибалок-любителей: чи виросла велика риба, яка може привабити туристів?

— Риболовля — популярний відпочинок, а за організації і корисна бюджетові. У довкіллі Ладизинського водосховища місцевість мальовнича, річка Південний Буг тут вражає шириною. Коштом міського бюджету ми його зарибнили (малюком товстолоба, білого амура тощо) й охороняли водосховище від браконьєрів. Риба виросла, але Київ надав дозвіл на промисловий вилов тим, хто і копійки не вклав. Риба громади дістається ділкам задарма. Понад те: у сітці, які на водоймі розставили ці промислові рибалки, ледве не потрапила дитина під час занять академічним веслуванням. Хто відповідав би? Де дітям займатися?

Водосховище використовує ТЕС для технологічних потреб. За рекомендаціями науковців у період введення в експлуатацію електростанція зарибнила його товстолобом і білим амуром. Ці види добрі біомеліоратори (очищують водойму від рослинності та продуктів цвітіння водоростей), а ТЕС якраз потребує певної якості води й температури. Тому коли вода жакливо зелена, якою вона стала тепер, страждають не лише люди, які остерігаються купатися і споживати її. Це позначається на роботі електростанції. Ми доповіли про ситуацію й очікуємо на результат.

Олег ЧЕБАН,
«Урядовий кур'єр»

Завдяки праці Ладизин розквітає

вне — наповнення бюджету. Якщо, наприклад, власні надходження бюджетів Вінниці, Львова, Дніпра, Харкова і Києва поділити кожен на кількість жителів, то отримаємо суму на одного містянина. У Ладизині вона становить 9790 гривень. За цим показником ми найкращі в Україні. Отже, ми правильно визначили напрями руху.

Порівняймо і показники фінансування галузей охорони здоров'я, освіти, культури, спорту з розрахунку на одного містянина. Наприклад, торік ми спрямували на освіту (власні надходження і субвенції) 47 мільйонів гривень. Ділимо суму на кількість жителів і бачимо, що ліпше, ніж у Вінниці чи Києві.

Неправильно, що нині під час визначення результатів роботи територіальних громад враховують обсяги не виробленої промислової

правління Асоціації міст України. Чи ділитися досвідом?

— Коли випадає така нагода на засіданні асоціації, то прошу колег, щоб зупинили, якщо переберу регламент. Але не зупиняють. Чому? Бо Ладизин має те, що багато хто хотів би мати в себе.

Приміром, у міському соціальному магазині для пенсіонерів куряче м'ясо, хліб, крупи, олія тощо на 40 відсотків дешевше. Це знак вдячності територіальній громаді від холдингу «МХП». Працює у нас міська кінна школа верхової їзди, школи самбо й академічної греблі. Виростили молодих чемпіонів світу і Європи. Визмук на уроках фізкультури школярі безкоштовно займаються у басейні, а в дитсадках немає черг. П'ять мільйонів гривень щороку надаємо позашкільному виробничому комбінату «Спад-

ного підприємства Ладизинської ДРЕС. Рішенням суду земельна ділянка, на якій він розташований, належить громаді: міське комунальне підприємство має відповідний державний акт. Але господарює на ринку приватна фірма, яка не допускає наших працівників виконувати своє завдання — отримувати прибуток для бюджету міста. Поліція безсила: прийшли, склали протокол, що не пускають, і пішли. Земельна інспекція, вивчивши документи, запевняє, що ринок належить місту, але відповідний акт у прокуратуру не спрямовує. І так роками. Ми звернемося до центральних органів державної влади, щоб нова влада захистила інтереси громади.

З реалізації акцизної продукції (а це три АЗС і тютюнові вироби) за 3 роки у міський бюджет надійшло 7 мільйонів гривень. Звіс-

АПК: ЧАС ПЕРЕМІН

І цибуля з часником

СІЛЬСЬКЕ ГОСПОДАРСТВО. На Херсонщині виробники дізнавалися про особливості вирощування традиційних українських культур

Олена ІВАШКО,
«Урядовий кур'єр»

Водній українській народній пісні є такі слова: «танцювала риба з раком, а петрушка з пастернаком, а цибуля з часником». Там про буряк також ідеться, але зазвичай часник і цибуля стають основними персонажами в українській літературі, кулінарії, в житті. Бо хіба можна смакувати борщ без часнику чи цибулини? З чим, як не з ними їсти сало? А що слугує найкращим і найріднішим антибіотиком та засобом від застуди? Ті самі «танцюристи». Але ціни на часник і цибулю інколи дуже кусаються. Цієї весни українців шокувала вартість цибулі, минулої — часнику. Як зорієнтуватися виробникові, що вигідніше вирощувати — часник чи цибулю? Ці питання і обговорювали на форумі, який відбувся на Херсонщині.

Вибір є

Питання щодо пріоритетності сільгоспкультури було чи не найголовнішим. Водночас порушували й інші не менш важливі: яку агротехнологію застосувати, яку обрати техніку, насіння, як зберегти продукцію. Форум часнику та цибулі зібрав 270 учасників із десяти областей України, 19 сервіс-фірм, кращих спікерів у галузі виробництва часнику та цибулі, було представлено сучасну техніку світового рівня.

Третій щорічний форум відбувся в одному з найбільших часникових господарств півдня України ТД «Зоря Плюс», що має тисячу гектарів землі. Тут вирощують часник (145 гектарів), цибулю (на 70 гектарах), капусту, баштанні, полуницю та зернові. Керують господарством Сейран та Артур Яковлеви. Саме на цьому підприємстві триває робота з виведення та реєстрації нового сорту українського часнику «любава таврійська», врожайність якого може сягати 20 тонн з гектара. Господарство ТД «Зоря плюс» постійний експортер товарного часнику в Польщу й країни Балтії. Тож досвід напрацьовано чималий.

Третій щорічний форум відбувся в одному з найбільших часникових господарств півдня України ТД «Зоря Плюс»

Організаторів та учасників форуму привітав голова Асоціації виробників часнику України Володимир Власенко, який розповів про проблеми насінництва в галузі виробництва часнику. Він зазначив, що якісний насіннєвий матеріал — запорука гарного врожаю і прибутковості господарства, бо він не має хвороб. «Із 200 тисяч гектарів часнику в Україні 50 тисяч припадає на Херсонську область. Дуже важливо, що наш часник здоровий та якісний», — зазначив він і повідомив, що асоціація готує законопроект про сертифікацію посівного матеріалу для часнику.

Голова громадської організації «Земля Таврії», що координує впровадження українського проекту бізнес-розвитку плодощовництва УНБДР на Херсонщині, Олександр Синоков зазначив, що часник — це складна у виробництві, але водночас популярна культура як в Україні, так і за кордоном. «З кожним роком в умовах зміни кліматичних умов виростити його стає дедалі важче,

а питань виникає щоразу більше. Саме тому й відбувається цей форум», — наголосив він.

На заході презентували товари й послуги сервіс-фірм, що співпрацюють з фермерами. Зокрема учасники отримали консультації щодо водорозчинних добрив, крапельного зрошення, послуг з переробки часнику та цибулі, засобів захисту рослин і механізації виробництва.

Програма містила доповіді агрономів безпосередньо на полях вирощування часнику й цибулі. Докладно надали інформацію про підбір насіннєвого матеріалу, схему садіння рослин, систему та графік мінерального живлення, засоби захисту рослин та особливості їх використання. Продемонстрували і сучасну техніку: дощувальні машини, капалки, сіялки, трактори, комбайни та навантажувачі. До речі, деяка техніка була ексклюзивна, і всі мали нагоду побачити дощувальну машину на сенсорному управлінні Reinke, телескопічні навантажувачі Manitou, а також сівалки та копачки часнику

від світового лідера виробництва техніки Zokari (Іспанія).

Хто кращий

Робота форуму складалася з кількох панелей, з-поміж яких найбільше учасників зацікавила торгова. Саме на ній у формі перемовин, диспутів і розмірковувань вони намагалися відповісти на запитання «чого хоче закупівельник та на що розраховує виробник», «чи може український часник і цибуля посунути імпорт».

Модератор панелі Ганна Морозова, представник Міністерства аграрної політики і продовольства України, ставила гострі питання стосовно проблем галузі та шляхів їх подолання на кшталт «що заважає українському часникові посісти гідне місце на полицях країни та за її межами». Учасники висловили думки про важливість державної підтримки, розрахунків собівартості промислового виробництва, кооперації та участі у міжнародних виставках. Гарячою темою торгової панелі були

онлайн-платформи для продажу плодоовочевої продукції і передбачення, що за інтернет-продажем — майбутнє. Всі погодились з головним висновком панелі: хто перший зорієнтується на ринку, той і буде лідером галузі.

Цікавими виявилися доповіді й інших фахівців. Так, Едуард Мальченко, фітопатолог, агроном, менеджер з продажу ТОВ «Рійк Цваан Україна» озвучив інформацію про хвороби, шкідників і фітопатології часнику й цибулі, про те, як їх попередити, і методи боротьби в умовах промислового виробництва. Павло Булгаков, експерт зі зберігання овочевої продукції, детально розповів про умови, необхідні для довгострокового зберігання часнику та цибулі, а саме: як треба вирощувати продукцію, яка стадія дозрівання має бути, на що треба звернути увагу під час закладання у сховище. Це дуже актуально, адже хвороби та неякісне зберігання зменшують врожайність, відтак послаблюють прибутковість господарств.

У межах заходу відбувся традиційний конкурс «Розмір має значення», де визначали найбільшу цибулину і часник. Його мета — популяризувати галузь і привертати до неї увагу. На розсуд компетентного журі надали найкращі та найбільші зразки продукції. Зрештою переможцями стали ТД «Зоря плюс» (Херсонська область), де виросла найбільша цибулина діаметром майже десять сантиметрів, і ТОВ «АгроРай» (Кіровоградська область), яке виростило часничину 7,2 сантиметра. Усі учасники конкурсу отримали призи від сервіс-фірм — добрива, тонзіометри й компости.

Підвищена зацікавленість форумом часнику та цибулі на Херсонщині — це показник актуальності теми виробництва таких культур. Учасники отримали корисну інформацію та контакти, завдяки чому підвищать прибутковість своїх господарств. Головне питання, що обрати — часник чи цибулю — вирішуватиме виробник, зважаючи на попит, цінові пропозиції, власні умови для вирощування.

Секрет полягає в ефективній моделі управління

Роман КИРЕЙ,
«Урядовий кур'єр»

КОРИСНИЙ ДОСВІД. Горді Джонс — відомий на весь світ експерт з управління молочнотоварними фермами та підвищення продуктивності стада. Той, хто колинебудь був на семінарах доктора Джонса, завважують його надзвичайний професіоналізм. До нього за порадою звертаються молочарі з Аргентини, Колумбії, Китаю та багатьох інших країн. Цього разу експерт завітав на перший міжнародний воркшоп, який відбувся в Умані. Аби послухати секрети ефективності молочних ферм, сюди приїхали також близько 100 представників вітчизняних молочнотоварних ферм з усіх куточків України.

Отож, як стверджує гуру молочного скотарства, успіх молочної ферми лише на чверть залежить від генетичного потенціалу тварин, решта — від годівлі, комфорту й менеджменту насамперед сухостійних корів. Під час тренін-

гу Горді Джонс розповів про найкраще з досвіду власної молочної ферми Central Sands Dairy (м. Некуса, США), де утримує 3,5 тисячі дійних корів із середньою продуктивністю 29—34 кг молока. Довго його виробництво тут сягає понад 11 тис. літрів. Його здають на сироварні штату Вісконсин. Горді Джонса удостоєно найвищої відзнаки Американської асоціації ветеринарів великої рогатої худоби в галузі превентивної медицини в молочному скотарстві «Меріел екселенс». Розповівши про практику догляду та утримання стада, пан Джонс пройшовся по найчастіших помилках, яких припускаються навіть найдосвідченіші виробники молока. Найбільша з них — недостатня кількість корму, який дають коровам уранці.

Якщо споживання сухої речовини на фермі в середньому становить 23 кг, а продуктивність — 35 кг молока, то корови з продуктивністю 70 кг мають з'їдати на 14 кг більше сухої речовини — 37 кг. Попри раціон, корова вранці під час

першої роздачі корму їсть 33—35% добового споживання сухої речовини. Отже, ці високопродуктивні корови з'їдять 13 кг сухої речовини вранці. «Якщо ж, годуючи корів тричі на день, ви даєте лише 8 кг сухої речовини ранком, то цього замало», — пояснив експерт.

Значну увагу доктор Джонс приділив сухостійному періоду корів, зокрема утриманню та годівлі худоби пізнього сухостою та новотільної. За його рекомендаціями сухостійні корови мусять споживати 11—13 кг сухої речовини щодня. Вміст сирого протеїну в їхньому раціоні має становити 13,5—15%, нейтрально детергентна клітковина раціону (сума структурних вуглеводів клітинної стінки, яка складається з геміцелюлози, целюлози й лігніну) — 40—50%, грубого корму — щонайменше 40—44%.

Власникам ферми вдалося розробити такий раціон, завдяки якому підтримують однаковий рівень споживання сухої речовини впродовж усього сухостійного періоду. Корови одержують необхід-

ну кількість поживних речовин, не набирають зайвої ваги і не худнуть, а їхній рубець готується до споживання великої кількості корму.

Учасників воркшопу зацікавила інформація про те, як удалося звести до мінімуму захворюваність, від якої потерпають високопродуктивні корови. Тут хвороби трапляються вкрай рідко, здебільшого завдяки правильній годівлі та постійному догляду й спостереженню.

Секрет успіху американського фермера напевне в тому, щоб створити ефективну модель управління всією фермою. Тут слід урахувати все: технічні характеристики устаткування, особливості утримання, доїння й годівлі тварин, а також графік і злагоженість роботи команди.

«Розробляючи власну модель, — наголосив експерт, — ми керувалися принципом: врахувати всі потреби худоби, щоб вона могла реалізувати свій генетичний потенціал».

Уряд підтримує селян

Інна ОМЕЛЯНЧУК,
«Урядовий кур'єр»

ТВАРИННИЦТВО. На виконання урядових програм підтримки аграріїв Рівненщина отримала 12,5 мільйона гривень. Їх розподілили серед власників худоби. Кожному особистому селянському господарству надали 2500 гривень за вирощування одного теляти.

Державна підтримка тваринництва через урядові програми діє два роки поспіль.

«Виплати отримали шість тисяч власників худоби за утримання понад вісім тисяч тварин. Виплати надійшли на рахунки, що відкриті в банках. Найбільше коштів державної дотації отримали власники худоби Рокитнівського, Радивилівського та Млинівського районів. Їм надали близько мільйона гривень», — зазначила директор департаменту агропромислового розвитку Рівненської ОДА Надія Переходько.

Міністерство аграрної політики та продовольства України невдовзі спрямує кошти для 36 господарств області на утримання понад 12,6 тисячі корів. Загальна сума становитиме 11,4 мільйона гривень.

Торік 40 господарств Рівненщини отримали з держбюджету 16 мільйонів за утримання корів, а понад вісім тисяч селян — 14,2 мільйона гривень за вирощування телят.

ДОКУМЕНТИ

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 26 червня 2019 р. № 576
Київ

Про затвердження Порядку надання соціальних послуг особам з інвалідністю та особам похилого віку, які страждають на психічні розлади

Кабінет Міністрів України **постановляє**:
1. Затвердити Порядок надання соціальних послуг особам з інвалідністю та особам похилого віку, які страждають на психічні розлади, що додається.
2. Рекомендувати органам місцевого самоврядування керуватися затвердженим цією постановою Порядком.
3. Міністерствам, іншим центральним та місцевим органам виконавчої влади у місячний строк привести власні нормативно-правові акти у відповідність з цією постановою.

Прем'єр-міністр України В. ГРОЙСМАН

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 26 червня 2019 р. № 576

ПОРЯДОК надання соціальних послуг особам з інвалідністю та особам похилого віку, які страждають на психічні розлади

1. Цей Порядок визначає механізм надання соціальних послуг, у тому числі з догляду, особам з інвалідністю та особам похилого віку, які страждають на психічні розлади (далі — особи з інвалідністю, особи похилого віку).
2. Соціальні послуги надаються підприємствами, установами, організаціями та закладами незалежно від форми власності та господарювання, фізичними особами — підприємцями, які відповідають критеріям діяльності суб'єктів, що надають соціальні послуги, затвердженим постановою Кабінету Міністрів України від 14 листопада 2012 р. № 1039 (Офіційний вісник України, 2012 р., № 87, ст. 3537) (далі — надавачі соціальних послуг), з дотриманням державних стандартів соціальних послуг, затверджених наказами Мінісоцполітики (далі — державні стандарти), етичних, правових норм і принципів надання соціальних послуг.
3. Особи з інвалідністю, особи похилого віку відповідно до індивідуальних потреб можуть отримувати соціальні послуги, перелік яких затверджується Мінісоцполітики, у тому числі догляд вдома, догляд стаціонарний, денний догляд, паліативний/хоспісний догляд, підтримане проживання.
4. Соціальні послуги особам з інвалідністю, особам похилого віку можуть надаватися як за плату, так і безоплатно.
Соціальні послуги в обсягах, визначених державними стандартами, надаються безоплатно особам з інвалідністю, особам похилого віку, які не здатні до самообслуговування і не мають рідних, що повинні забезпечити їм догляд і допомогу.
Соціальні послуги за плату надаються особам з інвалідністю, особам похилого віку, які не здатні до самообслуговування і мають рідних, що повинні забезпечити їм догляд і допомогу.
Особам з інвалідністю, особам похилого віку соціальні послуги в обсягах, визначених державними стандартами, можуть надаватися із встановленням диференційованої плати залежно від доходу таких осіб відповідно до законодавства.
Соціальні послуги понад обсяги, визначені державними стандартами, надаються на платній основі.
Тарифи на платні соціальні послуги та соціальні послуги із встановленням диференційованої плати встановлюються надавачем соціальних послуг відповідно до Порядку регулювання тарифів на платні соціальні послуги, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 9 квітня 2005 р. № 268 (Офіційний вісник України, 2005 р., № 15, ст. 759).
5. Особи з інвалідністю, особи похилого віку, що мають рідних, які повинні забезпечити їм догляд і допомогу, можуть звільнятися від плати за надання соціальних послуг в обсягах, визначених державними стандартами, якщо такі рідні належать до малозабезпечених осіб і отримують державну соціальну допомогу в установленому законодавством порядку, залежні від психоактивних речовин, алкоголю, перебувають у місцях позбавлення волі, мають на вихованні дітей з інвалідністю. Для цього місцевий орган виконавчої влади або орган місцевого самоврядування приймає рішення (розпорядження) про звільнення осіб з інвалідністю, осіб похилого віку, що мають рідних, які повинні забезпечити їм догляд і допомогу, від зазначеної плати.
6. Для отримання соціальних послуг особа з інвалідністю, особа похилого віку, її законний представник, орган опіки та піклування (для недієздатних осіб — у разі відсутності законного представника) (далі — орган опіки та піклування) подає письмову заяву про надання соціальної послуги (далі — заява), в якій зазначається назва соціальної послуги та тип надавача соціальної послуги, де надаватиметься така послуга, разом з пакетом документів, що зазначені у пункті 7 цього Порядку. Для структурного підрозділу з питань соціального захисту населення місцевої держадміністрації, виконавчого органу міської міста обласного значення, районної в місті (у разі її утворення) ради або виконавчого органу сільської, селищної, міської ради об'єднаної територіальної громади (далі — уповноважений орган) у разі надання соціальних послуг державними, комунальними закладами/установами та недержавними суб'єктами, що надають соціальні послуги із залученням бюджетних коштів. Для отримання соціальних послуг, що надаються недержавними суб'єктами без залучення бюджетних коштів, особа з інвалідністю, особа похилого віку, її законний представник, орган опіки та піклування звертається до відповідного суб'єкта, що їх надає.
У разі відсутності в раді об'єднаної територіальної громади (далі — отг) уповноваженого органу заяви приймаються уповноваженою посадовою особою виконавчого комітету ради отг.

Також заяви можуть прийматися центром надання адміністративних послуг за місцем проживання/перебування осіб з інвалідністю, осіб похилого віку.
Якщо заява приймається уповноваженою посадовою особою виконавчого комітету ради отг чи центром надання адміністративних послуг, пакет документів протягом одного робочого дня з дати їх одержання передається до уповноваженого органу для підготовки відповідних запитів, клопотань (у разі потреби) та прийняття рішення.
7. До заяви особи з інвалідністю, особи похилого віку, її законного представника, органу опіки та піклування додаються такі документи:
паспорт особи або інший документ, що посвідчує особу, яка потребує надання соціальних послуг;
копія документа, що засвідчує реєстрацію у Державному реєстрі фізичних осіб — платників податків, у якому зазначається реєстраційний номер облікової картки платника податків, або копія паспорта (для фізичних осіб, які через свої релігійні переконання відмовляються від прийняття реєстраційного номера облікової картки платника податків та офіційно повідомили про це відповідному контролюючому органу і мають відмітку в паспорті);
довідка до акта огляду медико-соціальною експертною комісією за формою, затвердженою МОЗ (за наявності інвалідності);
копія рішення суду про обмеження цивільної дієздатності або визнання недієздатною особи, яка потребує надання соціальних послуг (для недієздатних осіб та осіб, цивільна дієздатність яких обмежена);
копія рішення суду або органу опіки та піклування про призначення опікуна або піклувальника особи, яка потребує надання соціальних послуг (за наявності опікуна або піклувальника);

документ, що підтверджує повноваження представника органу опіки та піклування; копія паспорта опікуна або піклувальника особи, яка потребує надання соціальних послуг (за наявності опікуна або піклувальника);
довідки про взяття на облік внутрішньо переміщеної особи (за наявності).
У разі надання соціальних послуг із встановленням диференційованої плати за наявності інших отриманих доходів, інформація про які відсутня у ДФС, Пенсійному фонді України, Фонді соціального страхування та згідно із законодавством не може бути отримана на запит уповноваженого органу відповідно до цього Порядку, також подаються довідки про доходи.
Для осіб, які потребують надання соціальної послуги стаціонарного догляду чи паліативного догляду в умовах стаціонару також подається:
довідка для направлення особи з інвалідністю до інтернатного закладу за формою, затвердженою МОЗ;
індивідуальна програма реабілітації інваліда за формою, затвердженою МОЗ (за наявності інвалідності);
копія пенсійного посвідчення або посвідчення особи, яка отримує державну соціальну допомогу (за наявності);
копії договору про відкриття та обслуговування поточного рахунка (за наявності);
три фотокартки розміром 3 x 4 сантиметри.
Форма заяви затверджується Мінісоцполітики.
Уповноважений орган протягом п'яти робочих днів з дня отримання заяви здійснює оцінювання потреб особи з інвалідністю, особи похилого віку у соціальних послугах у порядку, встановленому Мінісоцполітики.

Особа з інвалідністю, особа похилого віку, її законний представник, орган опіки та піклування, що звертається за наданням соціальних послуг, є відповідальними за достовірність зазначеної в поданих документах інформації.
8. Для одержання інформації про доходи особи з інвалідністю, особи похилого віку уповноважений орган протягом трьох робочих днів після отримання заяви особи з інвалідністю, особи похилого віку, її законного представника, органу опіки та піклування разом з пакетом документів надсилає запит до:

ДФС — для одержання відомостей про доходи осіб з Державного реєстру фізичних осіб — платників податків у порядку, встановленому Мінісоцполітики та Мінфіном; Пенсійного фонду України — для одержання відомостей про доходи осіб з реєстру застрахованих осіб Державного реєстру загальнообов'язкового державного соціального страхування у порядку, встановленому Пенсійним фондом України та Мінісоцполітики.

ДФС та Пенсійний фонд України протягом п'яти робочих днів після надходження запити надають уповноваженому органу інформацію про доходи особи з інвалідністю, особи похилого віку.

9. Уповноважений орган протягом п'яти робочих днів після отримання інформації відповідно до отриманої заяви, пакета документів та з урахуванням результатів оцінювання потреб особи з інвалідністю, особи похилого віку у соціальних послугах приймає рішення про надання чи відмову в наданні соціальних послуг за рахунок бюджетних коштів.

Про прийняте рішення уповноважений орган письмово повідомляє протягом одного робочого дня особу з інвалідністю, особу похилого віку, її законного представника, орган опіки та піклування.

Рішення про надання соціальних послуг відповідно до державних стандартів надсилається протягом одного робочого дня надавачів соціальних послуг.

Форми повідомлення про надання соціальних послуг чи відмову в їх наданні та рішення про надання соціальних послуг чи відмову в їх наданні затверджуються Мінісоцполітики.

Рішення про надання соціальних послуг чи відмову в їх наданні, що надаються недержавними суб'єктами без залучення бюджетних коштів, приймає відповідний суб'єкт.

10. У разі звернення особи з інвалідністю, особи похилого віку, її законного представника, органу опіки та піклування із заявою про надання соціальної послуги стаціонарного догляду в інтернатному закладі системи соціального захисту населення (далі — інтернатний заклад) уповноважений орган протягом семи робочих днів з дати подання заяви та пакета документів, урахуовуючи результати оцінювання потреб особи з інвалідністю, особи похилого віку у соціальних послугах надсилає:

структурному підрозділу з питань соціального захисту населення обласної, Київської міської держадміністрації — клопотання про влаштування особи з інвалідністю, особи похилого віку до інтернатного закладу;

особі з інвалідністю, особи похилого віку, її законному представнику, органу опіки і піклування — повідомлення про направлення клопотання про влаштування особи з інвалідністю, особи похилого віку до інтернатного закладу.

Форми клопотання про влаштування особи з інвалідністю, особи похилого віку до інтернатного закладу та повідомлення про направлення клопотання про влаштування особи з інвалідністю, особи похилого віку до інтернатного закладу затверджуються Мінісоцполітики.

Структурний підрозділ з питань соціального захисту населення обласної, Київської міської держадміністрації у строк до п'яти робочих днів з дати отримання клопотання про влаштування особи з інвалідністю, особи похилого віку до інтернатного закладу та пакета документів оформляє путівку про влаштування особи з інвалідністю, особи похилого віку до інтернатного закладу за формою, встановленою Мінісоцполітики, та протягом одного робочого дня з дати оформлення путівки видає/надсилає її особі з інвалідністю, особи похилого віку, її законному представникові, органу опіки та піклування.

Про видачу/надсилання путівки особі з інвалідністю, особи похилого віку структурний підрозділ з питань соціального захисту населення обласної, Київської міської держадміністрації також письмово інформує уповноважений орган.

З отриманою путівкою особа з інвалідністю, особа похилого віку звертається до інтернатного закладу.

11. Якщо до заяви додано не всі необхідні документи, уповноважений орган протягом трьох робочих днів повідомляє особу з інвалідністю, особу похилого віку, її законного представника, орган опіки та піклування, які документи необхідно подати додатково не пізніше місячного строку з дати подання заяви.

12. Соціальні послуги стаціонарного догляду, паліативного догляду, догляду вдома, підтриманого проживання особам з інвалідністю, особам похилого віку з числа внутрішньо переміщених осіб, осіб, постраждалих внаслідок збройного конфлікту, тимчасової окупації, надзвичайної ситуації техногенного чи природного характеру, нещасних випадків, надаються невідкладно на підставі:

письмової заяви про потребу в наданні соціальних послуг (для дієздатних осіб та осіб, цивільна дієздатність яких обмежена);

письмової заяви законного представника та рішення органу опіки та піклування про потребу в наданні соціальних послуг (для недієздатних осіб, яким призначено опікунів); паспорта особи або іншого документа, що посвідчує особу, яка потребує надання соціальних послуг;

затвердженої МОЗ довідки для направлення особи з інвалідністю, особи похилого віку до інтернатного закладу;

Особам з інвалідністю, особам похилого віку з числа бездомних осіб соціальні послуги стаціонарного догляду надаються в порядку, визначеному Мінісоцполітики.

Надавач соціальної послуги разом з уповноваженим органом забезпечує протягом шести місяців оформлення необхідних документів для надання соціальних послуг особі з інвалідністю, особи похилого віку з числа осіб, зазначених в абзацах першому та шостому цього пункту.

13. Особам з інвалідністю, особам похилого віку може бути відмовлено в наданні соціальних послуг у разі:

відсутності потреби у соціальних послугах за результатами оцінювання потреб особи;

ненадання надавачем соціальних послуг тих соціальних послуг, яких потребує особа.

У разі наявності в особи з інвалідністю, особи похилого віку відповідно до медичного висновку медичних протипоказань до надання соціальних послуг, перелік яких затверджується МОЗ, рішення про надання соціальних послуг приймається після усунення таких протипоказань.

У разі відмови в наданні соціальних послуг з підстави, зазначеної у абзаці третьому цього пункту, в рішенні про відмову в наданні соціальних послуг та повідомленні про

відмову в наданні соціальних послуг додатково зазначається інформація про надавачів соціальних послуг, які здійснюють надання відповідних соціальних послуг.

14. Після отримання рішення про надання соціальних послуг чи путівки про влаштування до інтернатного закладу надавач соціальних послуг забезпечує такими послугами осіб з інвалідністю, осіб похилого віку відповідно до державних стандартів та укладеного договору про надання соціальних послуг.

15. Надавач соціальної послуги зобов'язаний: створювати необхідні умови для соціального та правового захисту осіб з інвалідністю, осіб похилого віку;

ознайомити особу з інвалідністю, особу похилого віку, її законного представника, орган опіки та піклування із законодавством про психіатричну допомогу, соціальний захист, соціальні послуги, а також з адресами та телефонами відповідних органів державної влади, органів місцевого самоврядування та їх посадових осіб, громадських організацій, до яких може звернутися отримувач соціальних послуг у разі порушення його прав;

здійснювати захист прав і законних інтересів осіб з інвалідністю, осіб похилого віку, визнаних в установленому законом порядку недієздатними, які не мають законного представника, — у разі надання соціальних послуг стаціонарного догляду; створювати безпечні умови для осіб з інвалідністю, осіб похилого віку під час надання соціальних послуг;

своєчасно інформувати членів сім'ї (за згодою особи з інвалідністю, особи похилого віку), законних представників про стан здоров'я осіб з інвалідністю, осіб похилого віку, яким надається соціальна послуга стаціонарного догляду;

інформувати орган опіки та піклування про надання соціальних послуг; організовувати не рідше ніж один раз на рік проведення лікарською комісією за участю лікаря-психіатра, психолога і педагогічного працівника огляду осіб з інвалідністю, осіб похилого віку, які отримують соціальну послугу стаціонарного догляду, в тому числі з метою розв'язання питання щодо подальшого їх перебування в інтернатних закладах або щодо можливості перегляду рішень про недієздатність особи.

16. Особи з інвалідністю, особи похилого віку у разі отримання соціальних послуг, зокрема стаціонарного догляду, мають право на:

спілкування з іншими особами, в тому числі з адвокатом або іншим законним представником, без присутності сторонніх осіб згідно з правилами внутрішнього розпорядку;

забезпечення таємниці листування під час відправлення та отримання будь-якої кореспонденції;

доступ до засобів масової інформації; дозвілля, заняття творчою діяльністю; відправлення релігійних обрядів;

звернення безпосередньо до надавача соціальних послуг з питань отримання соціальних послуг, відрахування з числа отримувачів соціальних послуг і додержання їх прав, передбачених Законами України «Про психіатричну допомогу», «Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування» та інших нормативно-правових актів.

17. Надання соціальних послуг особам з інвалідністю, особам похилого віку припиняється в разі:

поліпшення стану здоров'я, подолання складних життєвих обставин, в результаті чого в осіб з інвалідністю, осіб похилого віку зникає потреба в їх отриманні; закінчення встановленого строку надання соціальних послуг;

направлення (переведення) до іншого надавача соціальних послуг; зміни місця проживання/перебування (переїзду за межі адміністративно-територіальної одиниці, на яку поширюються повноваження надавача соціальних послуг);

невиконання без поважних причин особою з інвалідністю, особою похилого віку вимог, визначених договором про надання соціальних послуг;

відмови особи з інвалідністю, особи похилого віку, її законного представника, органу опіки та піклування від отримання соціальних послуг;

подання надавачу соціальних послуг особою з інвалідністю, особою похилого віку письмової заяви про припинення надання таких послуг — за наявності висновку комісії лікарів-психіатрів про те, що особа здатна задовольняти свої основні життєві потреби самостійно, — в разі отримання соціальної послуги стаціонарного догляду;

подання надавачу соціальних послуг законним представником особи з інвалідністю, особи похилого віку, визнаної в установленому законом порядку недієздатною, письмової заяви із зобов'язання здійснення необхідного догляду;

рішення суду про незаконне поміщення особи до закладу соціального захисту осіб, які страждають на психічні розлади;

припинення діяльності надавача соціальних послуг;

смерті особи з інвалідністю, особи похилого віку.

У разі виявлення в особи з інвалідністю, особи похилого віку відповідно до медичного висновку медичних протипоказань до надання соціальних послуг, перелік яких затверджується МОЗ, надання соціальних послуг тимчасово припиняється на строк до усунення таких протипоказань без розірвання договору про надання соціальних послуг.

18. Про припинення надання соціальних послуг державними, комунальними закладами/установами видається наказ, а недержавними суб'єктами, що надають соціальні послуги, — наказ (розпорядження).

Повідомлення про припинення надання соціальних послуг у строк до трьох робочих днів після видачі відповідного наказу/розпорядження надсилається уповноваженому органу, який прийняв рішення про надання соціальних послуг, або структурному підрозділу з питань соціального захисту населення обласної, Київської міської держадміністрації, який видав путівку, а також органу опіки і піклування за місцезнаходженням надавача соціальних послуг (для недієздатних осіб та осіб, цивільна дієздатність яких обмежена), територіального органу Пенсійного фонду України (за потреби).

Примусове виселення особи з інвалідністю, особи похилого віку надавачем соціальних послуг із закладу/установи проводиться лише на підставі рішення суду.

19. Соціальні послуги стаціонарного догляду, паліативного догляду, догляду вдома, підтриманого проживання не надаються безоплатно особам з інвалідністю, особам похилого віку в разі:

надання особі з інвалідністю, особи похилого віку соціальних послуг фізичною особою, якій призначено щомісячну компенсаційну виплату, допомогу на догляд за такою особою з інвалідністю, особою похилого віку в установленому законодавством порядку;

надання особою з інвалідністю, особою похилого віку соціальних послуг іншій особі та отримання нею щомісячної компенсаційної виплати, допомоги на догляд в установленому законодавством порядку;

укладення особою з інвалідністю, особою похилого віку договору довільного утримання (догляду).

20. Якщо особою з інвалідністю, особою похилого віку, її законним представником, органом опіки та піклування приховано або подано недостовірну інформацію, що вплинуло на встановлення права на надання їй безоплатно соціальних послуг, внаслідок чого було надміру витрачено кошти, або особою з інвалідністю, особою похилого віку, її законним представником, органом опіки і піклування не виконуються умови договору про надання соціальних послуг у частині їх оплати, надавач соціальних послуг:

визначає обсяг надміру витрачених коштів і встановлює строки їх повернення;

повідомляє особу з інвалідністю, особу похилого віку, її законного представника, орган опіки та піклування про обсяг надміру витрачених коштів і строки їх повернення.

Якщо особа з інвалідністю, особа похилого віку, її законний представник не повернули надміру витрачені кошти за надані соціальні послуги добровільно, такі кошти стягуються в судовому порядку.

21. Рішення про відмову в наданні соціальних послуг або припиненні надання соціальних послуг може бути оскаржене в судовому порядку.

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 26 червня 2019 р. № 577
Київ

Про внесення змін до пункту 2 постанови Кабінету Міністрів України від 27 лютого 2019 р. № 135

Кабінет Міністрів України **постановляє**:
Внести зміни до пункту 2 постанови Кабінету Міністрів України від 27 лютого 2019 р. № 135 «Деякі питання реімбурсації лікарських засобів» (Офіційний вісник України, 2019 р., № 21, ст. 716), доповнивши його після абзацу третього новими абзацами такого змісту:

«у разі подання суб'єктами господарювання розпорядникам бюджетних коштів, визначених рішеннями про відповідні бюджети згідно із законодавством, звітів про лікарські засоби, відпущені до 31 березня 2019 р. (включно) за рецептами, виписаними на паперових рецептурних бланках, за формою згідно з додатком відшкодування їх вартості може здійснюватися за рахунок залишків субвенції з державного бюджету місцевим бюджетам на відшкодування вартості лікарських засобів для лікування окремих захворювань, передбачених Законом України «Про Державний бюджет України на 2019 рік»;

місцеві ради у разі потреби мають право додатково понад обсяги субвенції з державного бюджету місцевим бюджетам на відшкодування вартості лікарських засобів для лікування окремих захворювань приймати рішення щодо здійснення відшкодування з місцевих бюджетів вартості лікарських засобів, відпущених суб'єктами господарювання до 31 березня 2019 р. (включно);».
У зв'язку з цим абзац четвертий вважати абзацом шостим.

Прем'єр-міністр України В. ГРОЙСМАН

Додаток
до постанови Кабінету Міністрів України
від 26 червня 2019 р. № 577

ЗВІТ
до
3 _____
(місяць, рік) (місяць, рік)

(найменування суб'єкта господарювання)
про відпущені за рецептами, виписаними на паперових рецептурних бланках, лікарські засоби, вартість яких підлягає відшкодуванню

(найменування закладу охорони здоров'я / прізвище, ім'я та по батькові фізичної особи — підприємця, яка має ліцензію на провадження господарської діяльності з медичної практики)

відповідно до договору _____
(номер договору, дата)

Порядковий номер	Дата відпуску	Номер рецепта	Міжнародна непатентована назва лікарського засобу	Торгова назва лікарського засобу	Сила дії (дозування)	Форма випуску	Кількість одиниць лікарської форми відповідної дози в упаковці	Кількість відпущених упаковок	Фактична роздрібна ціна реалізації упаковки	Розмір відшкодування вартості лікарського засобу за упаковку	Сума відшкодування	Прізвище, ім'я, по батькові лікаря, що виписав рецепт
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 5 липня 2019 р. № 587
Київ

Про внесення змін до Статуту Державної інноваційної фінансово-кредитної установи

Кабінет Міністрів України **ПОСТАНОВЛЯЄ:**
Внести зміни до Статуту Державної інноваційної фінансово-кредитної установи, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 15 червня 2000 р. № 979 «Питання Державної інноваційної фінансово-кредитної установи» (Офіційний вісник України, 2000 р., № 25, ст. 1048; 2009 р., № 9, ст. 263; 2017 р., № 4, ст. 126), виклавши його в редакції, що додається.

Прем'єр-міністр України В. ГРОЙСМАН

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 15 червня 2000 р. № 979
(в редакції постанови Кабінету Міністрів України
від 5 липня 2019 р. № 587)

СТАТУТ Державної інноваційної фінансово-кредитної установи

Загальні питання

1. Державна інноваційна фінансово-кредитна установа (далі — Установа), утворена згідно із Законом України «Про інноваційну діяльність», належить до сфери управління Мінекономрозвитку (далі — орган управління майном) та є державною установою.

2. Установа у своїй діяльності керується Конституцією та законами України, указами Президента України та постановами Верховної Ради України, прийнятими відповідно до Конституції та законів України, актами Кабінету Міністрів України, наказами органу управління майном, іншими нормативно-правовими актами, а також цим Статутом.

3. Установа є правонаступником майнових прав і обов'язків, зокрема за договорами про надання інноваційних позик, Державного інноваційного фонду та його регіональних відділень, державного підприємства «Українська інноваційна фінансово-лізингова компанія».

4. Засновником Установи є держава в особі Кабінету Міністрів України.

Найменування та місцезнаходження Установи

5. Офіційне найменування Установи:
українською мовою: повне — Державна інноваційна фінансово-кредитна установа, скорочене — ДІФКУ;
англійською мовою: повне — State Finance Institution for innovations, скорочене — SFI.

6. Місцезнаходження Установи:
01601, м. Київ-601, вул. Богдана Хмельницького, 656.

Мета і основні завдання Установи

7. Установа утворена з метою здійснення фінансової підтримки інноваційної діяльності суб'єктів господарювання різних форм власності, а також залучення вітчизняних та іноземних інвестицій для розвитку реального сектору економіки, підвищення вітчизняного потенціалу за експорту продукції, що виробляється на підприємствах галузей національної економіки, захисту та підтримки національного товаровиробника.

8. Основними завданнями Установи є:
організація на конкурсних засадах відбору інноваційних та інвестиційних проектів і програм для їх фінансової підтримки;
фінансування за рахунок власних та залучених коштів науково-технічних і маркетингових досліджень, конструкторсько-технологічних та інших проектних робіт, науково-технічного пошуку, а також інноваційних та інвестиційних проектів і програм, спрямованих на впровадження у виробництво прогресивних науково-технічних розробок і технологій, освоєння випуску нових видів продукції шляхом створення нових виробництв, передачі обладнання, устаткування в оренду (лізинг) або придбання частки корпоративних прав у статутному капіталі господарських організацій, які працюють за новітніми технологіями, надання відповідно до законодавства суб'єктам господарювання кредитів, їх інвестування, провадження спільної діяльності;
фінансування заходів щодо розвитку інноваційної інфраструктури;
фінансування інноваційних та інвестиційних проектів і програм за рахунок коштів державного бюджету відповідно до пріоритетів інноваційного та інвестиційного розвитку національної економіки;

залучення коштів, у тому числі іноземних, надання гарантій для фінансування науково-технічних і маркетингових досліджень, конструкторсько-технологічних та інших проектних робіт, науково-технічного пошуку, інноваційних та інвестиційних проектів і програм;
забезпечення повернення Установі інноваційних позик, наданих ліквідованими Державним інноваційним фондом та його регіональними відділеннями, державним підприємством «Українська інноваційна фінансово-лізингова компанія»;
розроблення та здійснення комплексу заходів передінвестиційного характеру; супроводження інноваційних та інвестиційних проектів і програм, здійснення контролю за ефективною їх реалізацією і ціловим використанням суб'єктами інноваційної діяльності наданих Установою коштів;
налагодження співробітництва з міжнародними фінансовими організаціями, урядовими та неурядовими організаціями іноземних держав з питань залучення фінансових ресурсів в економіку України і реалізації спільних інноваційних та інвестиційних проектів і програм;

участь у розробленні та здійсненні комплексу заходів організаційного, фінансового, економічного і правового характеру з метою забезпечення розвитку підприємництва, підтримки малого та середнього бізнесу в науково-технічній та інноваційній діяльності.

9. Установа згідно з покладеними на неї завданнями:
керує і фінансує відповідно до законодавства науково-технічні і маркетингові дослідження, конструкторсько-технологічні та інші проектні роботи, науково-технічний пошук, а також інноваційні та інвестиційні проекти і програми;
набуває прав інтелектуальної власності та реалізує їх;

проводить обстеження і дослідження потенційних об'єктів інноваційної та інвестиційної привабливості, забезпечує інформаційне обслуговування учасників інноваційних та інвестиційних проектів і програм на договірній основі;
організовує відбір інноваційних та інвестиційних проектів і програм, здійснює пошук їх виконавців та інвесторів як в Україні, так і за її межами, зокрема на конкурсних засадах, і бере участь у реалізації зазначених проектів і програм;
організовує і проводить відповідно до законодавства експертизу, зокрема інноваційних та інвестиційних проектів;

бере участь у розробленні проектів законодавчих та інших нормативно-правових актів у сфері інноваційної діяльності та інвестицій;
забезпечує управління і супроводження інноваційних та інвестиційних проектів і програм;

готує висновки і пропозиції щодо доцільності залучення іноземних кредитів та інвестицій, зокрема під державні гарантії;
забезпечує пошук потенційних інвесторів і кредиторів для вітчизняних суб'єктів господарювання, надає послуги з підготовки комплексу технічної, економічної та іншої необхідної документації до інноваційних та інвестиційних проектів і програм; реалізує спільні з іноземними інвесторами інноваційні та інвестиційні проекти і програми;

організовує і проводить виставки, семінари, конференції, виставки-продажі та аукції;

надає маркетингові, посередницькі, юридичні та інші консультаційні послуги; організовує навчання, підвищення кваліфікації та перепідготовку спеціалістів у сфері інноваційної діяльності та інвестицій;

провадить рекламно-видавничу діяльність.

Відповідно до мети і завдань, визначених цим Статутом, Установа провадить інші види діяльності відповідно до законодавства, взаємодіє з органами виконавчої влади, підприємствами, установами і організаціями України та іноземних держав.

Окремі види господарської діяльності, перелік яких встановлюється законом, Установа може провадити після одержання ліцензії та інших документів дозвільного характеру.

Юридичний статус Установи

10. Установа є юридичною особою відповідно до законодавства. Установа набуває права юридичної особи з дня її державної реєстрації у порядку, передбаченому законом.

11. Установа має самостійний баланс, поточні та інші рахунки в установах банків, круглу печатку, штампи і бланки із своїм найменуванням, знак для товарів і послуг.

12. Установа провадить свою діяльність на основі і відповідно до законодавства та цього Статуту.

13. Установа має право у порядку, встановленому законодавством, укладати договори, набувати майнових та особистих немайнових прав, нести обов'язки, проводити претензійну роботу та залучати третю сторону для її проведення, а також виступати позивачем і відповідачем у суді.

14. Установа діє на принципах повної господарської самостійності та самокупності відповідно до затверджених в установленому порядку органом управління майном річних фінансових планів, а також порядку формування і використання коштів Установи, несе відповідальність за результати своєї діяльності та виконання зобов'язань перед державним і місцевими бюджетами і партнерами.

15. Установа самостійно встановлює за своїми кредитними операціями відсоткові ставки, які зазначаються в кредитному договорі, залежно від кредитного ризику, попиту і пропонування на кредитному ринку, строку використання кредиту тощо, якщо інше не передбачено законодавством.

16. Установа відповідає за своїми зобов'язаннями в межах належного їй майна. Установа не відповідає за зобов'язаннями держави, держава не відповідає за зобов'язаннями Установи.

17. Установа має право утворювати і ліквідовувати в установленому порядку філії та представництва як на території України, так і за її межами.

Філії та представництва Установи діють на підставі положень, що затверджуються правлінням Установи.

18. Установа відповідно до законодавства може бути учасником господарських товариств, набувати інших майнових прав, зокрема у разі передачі їй акцій (часток, паїв) або прав вимоги у рахунок погашення боргу за кредитними договорами та інноваційними позиками.

Установа може бути учасником спілок, асоціацій та інших об'єднань відповідно до закону.

19. Установа провадить зовнішньоекономічну діяльність відповідно до законодавства, мети і завдань, визначених цим Статутом.

20. Установа виконує роботи, надає послуги згідно із законодавством.

21. Накладення арешту і звернення стягнення на кошти, майно та інші цінності Установи може бути здійснено у випадках, передбачених законом.

22. Установа має право вчиняти інші дії, що не суперечать законодавству.

Права та обов'язки Установи

23. Установа має право:
укладати договори та вчиняти інші правочини згідно із законодавством;
самостійно відкривати рахунки в банках;
одержувати кредити в банках за погодженням з органом управління майном;
випускати, бути емітентом цінних паперів та здійснювати організацію їх обігу;
надавати послуги з обслуговування міжнародних кредитних ліній;
одержувати безповоротну фінансову допомогу від юридичних та фізичних осіб; рекламувати свою діяльність за допомогою засобів масової інформації та в інших спосіб;

брати участь у конференціях, симпозіумах, семінарах, міжнародних і національних виставках та інших заходах відповідно до законодавства;
залучати до своєї роботи на договірних засадах спеціалістів та експертів, у тому числі іноземних;

одержувати в установленому порядку інформацію і матеріали від державних органів та органів місцевого самоврядування, підприємств, установ, організацій усіх форм власності та їх посадових осіб;

користуватись іншими правами, передбаченими законодавством.

24. Установа зобов'язана:
забезпечувати своєчасну сплату податків, зборів, платежів до бюджету та сплату єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування згідно із законодавством;
забезпечувати збереження закріпленого за нею державного майна та цілове використання бюджетних коштів;

створювати належні умови для високопродуктивної праці, забезпечувати додержання законодавства про працю, соціальне страхування, правил та норм охорони праці, техніки безпеки;

здійснювати заходи з підвищення ефективності діяльності Установи;
здійснювати заходи з удосконалення системи оплати праці з метою підвищення матеріальної заінтересованості працівників у результатах як особистої праці, так і роботи Установи, забезпечувати економічне та раціональне використання фондів споживання та своєчасні розрахунки з працівниками Установи;

виконувати норми та вимоги щодо охорони навколишнього природного середовища, раціонального використання та відтворення природних ресурсів і забезпечення екологічної безпеки;

забезпечувати збереження державної таємниці та режиму секретності;

здійснювати заходи з додержання законодавства з питань цивільного захисту; вести бухгалтерський та оперативний облік, складати статистичну і фінансову звітність згідно із законодавством;

надавати органу управління майном інформацію про фінансово-господарську діяльність Установи, стан об'єктів державної власності, у тому числі корпоративних прав, ефективність управління державним майном.

Майно та статутний капітал Установи

25. Майно Установи складається із статутного капіталу, фондів, оборотних коштів, а також матеріальних активів, цінностей і коштів, що надійшли в результаті повернення інноваційних позик ліквідованих Державного інноваційного фонду, його регіональних відділень, державного підприємства «Українська інноваційна фінансово-лізингова компанія», а також інших цінностей, вартість яких відображається в самостійному балансі Установи.

26. Розмір статутного капіталу Установи становить 400 (чотириста) млн. гривень. Статутний капітал Установи використовується для забезпечення статутної діяльності Установи.

27. Статутний капітал Установи формується за рахунок коштів, що надійшли в результаті повернення підприємствами — виконавцями інноваційних проектів держбортської заборгованості за інноваційними позиками, наданими у 1992—2000 роках Державним інноваційним фондом та його регіональними відділеннями, коштів державного бюджету для поповнення статутного капіталу Установи у разі їх передбачення в законі про державний бюджет на відповідний рік та інших не заборонених законодавством джерел.

28. Установа володіє, користується та розпоряджається закріпленим за нею на праві господарського відання майном, будівлями, спорудами, обладнанням, інвентарем, цінними паперами, фондами та коштами відповідно до законодавства.

Установа має право придбавати, будувати, брати і здавати в оренду будівлі, споруди, обладнання тощо як на території держави, так і за її межами, вчиняти стосовно них будь-які дії, що не суперечать законодавству.

29. Відчуження, надання в оренду, списання основних фондів, що є державною власністю і закріплені за Установою на праві господарського відання, здійснення застави цінного майнового комплексу Установи, її структурних підрозділів, будівель і споруд, передача в іпотеку здійснюються за погодженням з органом управління майном у порядку, встановленому законодавством.

30. Установа в повному обсязі володіє правом власності на створену нею інформацію.

31. Збитки, завдані Установі в результаті порушення її майнових прав громадянами, юридичними особами, державними органами чи органами місцевого самоврядування, відшкодовуються їй відповідно до закону.

32. Установа здійснює володіння, користування землею та іншими природними ресурсами відповідно до мети своєї діяльності та законодавства.

33. Установа не має права безоплатно передавати належне їй майно іншим юридичним особам чи громадянам, крім випадків, передбачених законом.

34. Списання з балансу не повністю амортизованих основних фондів, а також прискорена амортизація основних фондів здійснюються лише за згодою органу управління майном.

Кошти Установи та порядок їх використання

35. Установа забезпечує виконання статутних завдань без мети одержання прибутку.

Установа може провадити одночасно із своєю основною діяльністю господарську діяльність, якщо така діяльність відповідає цьому Статуту та меті діяльності Установи і сприяє її досягненню.

36. Установа має право самостійно визначати напрями використання коштів, які залишаються в її розпорядженні після сплати податків, зборів, платежів відповідно до законодавства, цього Статуту та затвердженого в установленому порядку фінансового плану Установи.

37. Для покриття непередбачуваних витрат Установи і відшкодування можливих збитків, завданих внаслідок проваджуваної нею діяльності, утворюється резервний (страховий) фонд у розмірі 25 відсотків статутного капіталу Установи.

Резервний (страховий) фонд формується шляхом щорічного відрахування 5 відсотків суми власних коштів, які залишаються в її розпорядженні після сплати податків та зборів, відповідно до законодавства.

У разі повного або часткового використання резервного (страхового) фонду його поповнення здійснюється у порядку, передбаченому цим пунктом.

Рішення про розміщення та використання резервного (страхового) фонду приймається правлінням Установи.

38. Збитки, завдані внаслідок проваджуваної Установою діяльності, відшкодовуються за рахунок коштів резервного (страхового) фонду, а в разі їх недостатності — з інших джерел, не заборонених законодавством.

39. Згідно з рішенням правління Установи, за рахунок власних коштів Установи утворюються фонди, призначені для фінансування заходів щодо зміцнення матеріально-технічної бази Установи, соціального забезпечення та матеріального заохочення працівників і вирішення інших питань.

Порядок утворення та використання коштів зазначених фондів визначається правлінням Установи.

Органи управління Установи

40. Органом управління Установи є правління.

41. Правління Установи утворюється у складі голови правління та його заступників. Правління Установи підзвітне органу управління майном.

Правління Установи здійснює поточне керівництво діяльністю Установи і несе відповідальність за ефективність її роботи.

Правління Установи:
вирішує питання щодо організації господарської діяльності, фінансування, ведення бухгалтерського обліку, складення звітності тощо;

розглядає і приймає рішення про організацію кредитування, фінансування і залучення коштів, проведення розрахунків, забезпечення грошового обігу, провадження зовнішньоекономічної діяльності тощо;

приймає рішення про утворення та ліквідацію філій і представництв Установи, забезпечує виконання покладених на них завдань;

затверджує положення про філії та представництва Установи; призначає керівників філій та представництв Установи;

приймає рішення про участь Установи у господарських товариствах, а також про придбання акцій (часток, паїв) господарських товариств;

визначає умови та розмір оплати праці і матеріального стимулювання працівників Установи виходячи з її фінансового становища;

розглядає матеріали ревізій і аудиторських перевірок, а також звіти керівників філій та представництв Установи про результати їх роботи і приймає відповідні рішення;

розглядає питання щодо притягнення до дисциплінарної та матеріальної відповідальності працівників Установи;

вирішує інші питання щодо діяльності Установи, передбачені цим Статутом.

42. Засідання правління Установи проводить голова правління, а в разі його відсутності — один із заступників голови правління.

Засідання правління проводяться у разі потреби.

Правління Установи правоможне приймати рішення, якщо на його засіданні присутні не менш як дві третини її членів.

Рішення правління приймаються простою більшістю голосів її членів, присутніх на засіданні.

У разі незгоди з прийнятим рішенням члени правління можуть викласти у письмовому вигляді окрему думку, що додається до протоколу засідання.

43. Правління Установи утворює науково-технічну та кредитну ради на правах дорадчого органу для оперативного вирішення окремих питань діяльності Установи.

Склад і функції зазначених рад визначаються правлінням Установи.

44. Голова правління Установи призначається на посаду та звільняється з посади органом управління майном.

Кількість заступників голови правління Установи визначається головою правління Установи.

45. У разі призначення голови правління на посаду між ним та органом управління майном укладається контракт, в якому визначаються строк найму, права, обов'язки і відповідальність голови правління, умови його матеріального забезпечення, звільнення з посади та інші умови найму за погодженням сторін.

46. Голова правління має право без окремого доручення представляти інтереси Установи та діяти від її імені.

47. Голова правління:
здійснює управління майном Установи в межах, визначених законодавством; представляє Установу у відносинах з підприємствами, установами, організаціями та громадянами;

дає доручення на вчинення правочинів від імені Установи; установлює порядок підготовки і укладення договорів, що укладаються від імені Установи;

укладає від імені Установи договори (укладення договорів про спільну діяльність, договорів комісії, доручення та управління майном, а також внесення змін до них здійснюються за погодженням з органом управління майном);

затверджує штатний розпис і організаційну структуру Установи за погодженням з органом управління майном;

затверджує положення про структурні підрозділи Установи;

вирішує питання добору, підготовки та підвищення кваліфікації кадрів, призначає на посади та звільняє з посад працівників Установи, крім заступників голови правління, головного бухгалтера та керівника юридичної служби Установи, які призначаються на посади і звільняються з посад головою правління Установи за погодженням з органом управління майном, здійснює розподіл функціональних обов'язків між ними, вживає заходів для їх заохочення та накладає дисциплінарні стягнення;

розподіляє обов'язки між заступниками голови правління Установи; визначає за погодженням з органом управління майном перелік конфіденційної інформації та інформації, що становить комерційну таємницю;

організовує підготовку та затверджує за погодженням з органом управління майном річні та щоквартальні плани діяльності Установи;

відкриває рахунки в банках;

звітує органу управління майном про виконання фінансових планів та планів діяльності Установи;

подає органу управління майном інформацію про фінансово-господарську діяльність Установи, стан об'єктів державної власності, у тому числі корпоративних прав, ефективність управління державним майном;

погоджує з органом управління майном передачу в оренду нерухомого майна, закріпленого за Установою на праві господарського відання;

виконує інші функції відповідно до законодавства та цього Статуту.

48. Голова правління в межах своїх повноважень видає накази з питань діяльності Установи.

49. Голова правління може доручити вирішення окремих питань, що належать до його компетенції, своїм заступникам, керівникам структурних підрозділів Установи, а також керівникам її філій та представництв.

Облік і звітність

50. Установа веде бухгалтерський облік результатів своєї діяльності відповідно до законодавства.

51. Фінансові результати діяльності Установи визначаються на підставі річної фінансової звітності.

52. Фінансовий рік Установи відповідає календарному. Установа подає до органів державної статистики звітність в обсягах та у строк, передбачені законодавством.

Компетенція органу управління майном

53. Орган управління майном відповідно до покладених на нього завдань здійснює повноваження щодо реалізації прав держави як власника майна, закріпленого за Установою на праві господарського відання, переданого Установі, що пов'язані з володінням, користуванням і розпорядженням ним у межах, визначених законодавством.

54. Орган управління майном:
призначає на посаду та звільняє з посади голову правління Установи, укладає та розриває з ним контракт, здійснює контроль за дотриманням його вимог;

затверджує відповідно до закону річний фінансовий план Установи та зміни до нього, здійснює контроль за його виконанням в установленому порядку;

проводить моніторинг фінансової діяльності, зокрема виконання показників фінансових планів Установи, та вживає заходів для поліпшення її роботи;

веде облік об'єктів державної власності, що перебувають у його управлінні, здійснює контроль за ефективним використанням і збереженням таких об'єктів Установи;

погоджує штатний розпис та організаційну структуру Установи;

погоджує кандидатури на посади заступників голови правління, головного бухгалтера та керівника юридичної служби Установи і звільнення їх з посад;

погоджує укладення договорів про спільну діяльність, договорів комісії, доручення та управління майном, а також внесення змін до них;

погоджує в установленому законодавством порядку передачу в оренду нерухомого майна, закріпленого за Установою на праві господарського відання;

забезпечує виконання відповідно до законодавства функцій з управління об'єктами державної власності;

погоджує списання з балансу не повністю амортизованих основних фондів, а також прискорену амортизацію основних фондів;

здійснює інші повноваження відповідно до законодавства та цього Статуту.

Контроль за діяльністю Установи

55. Контроль за фінансово-господарською діяльністю Установи здійснюють органи державної влади, інші органи у межах їх повноважень та відповідно до закону.

Припинення Установи

56. Установа припиняється шляхом її реорганізації або ліквідації.

ДОКУМЕНТИ

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 5 липня 2019 р. № 605
Київ

Про внесення змін до постанови Кабінету Міністрів України від 30 грудня 2015 р. № 1147

Кабінет Міністрів України **постановляє**:
1. Внести до постанови Кабінету Міністрів України від 30 грудня 2015 р. № 1147 «Про заборону ввезення на митну територію України товарів, що походять з Російської Федерації» (Офіційний вісник України, 2016 р., № 3, ст. 180, № 55, ст. 1918; 2019 р., № 2, ст. 45, № 32, ст. 1155) — із змінами, внесеними постановою Кабінету Міністрів України від 15 травня 2019 р. № 535, зміни, що додаються.
2. Ця постанова набирає чинності з дня її опублікування.
Прем'єр-міністр України В. ГРОЙСМАН
ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 5 липня 2019 р. № 605
ЗМІНИ,
що вносяться до постанови Кабінету Міністрів України
від 30 грудня 2015 р. № 1147

1. У постанові:
1) у пункті 1:
слова і цифри «до 31 грудня 2019 року» замінити словами і цифрами «до 31 грудня 2020 року»;
доповнити пункт абзацами такого змісту:
«Установити, що:
ввезення товарів за переліком згідно з додатком та їх митне оформлення дозволяються на суму здійсненої суб'єктами господарської діяльності України передоплати за поставку таких товарів, якщо зазначена передоплата була здійснена до введення в дію застосованої цією постановою заборони та за умови попереднього отримання документального підтвердження здійснення такої передоплати Державною фіскальною службою від банківської установи за зверненням суб'єкта господарської діяльності України;
Державна фіскальна служба веде електронний реєстр отриманих від банківських установ підтверджень здійснення передоплати за поставки товарів суб'єктами господарської діяльності України, інформує таких суб'єктів про отримання підтверджень та забезпечує доступ митниці до зазначеного реєстру;
у разі, коли відповідно до положень Митного кодексу України та міжнародних договорів України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, митні формальності не передбачають здійснення в пунктах пропуску через державний кордон України перевірки країни походження товарів, такі митні формальності здійснюються в органах доходів і зборів призначення. У разі встановлення факту поширення застосованої цією постановою заборони на ввезення товарів органом доходів і зборів призначення, такі товари підлягають вивезенню за межі митної території України або поміщенню у митний режим знищення або руйнування у строки та порядку, що передбачені Митним кодексом України.»;
2) у пункті 3 цифри і слова «1 січня 2020 р.» замінити цифрами і словами «1 січня 2021 р.».
2. У переліку товарів, заборонених до ввезення на митну територію України, що походять з Російської Федерації, затвердженому зазначеною постановою:
1) у графі «Код згідно з УКТЗЕД» цифри «8703» замінити цифрами «8703**»;
2) доповнити перелік випискою «**» такого змісту:
«** Заборона ввезення на митну територію України зазначеного товару набирає чинності з 1 січня 2020 року.».

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 5 липня 2019 р. № 501-р
Київ

Про утворення Організаційного комітету та затвердження плану заходів з відзначення 75-х роковин депортації українців з Лемківщини, Надсяння, Холмщини, Південного Підляшшя, Любачівщини, Західної Бойківщини у 1944—1951 роках

1. Утворити Організаційний комітет з відзначення 75-х роковин депортації українців з Лемківщини, Надсяння, Холмщини, Південного Підляшшя, Любачівщини, Західної Бойківщини у 1944—1951 роках у складі згідно з додатком.
Надати голові Організаційного комітету право затверджувати його персональний склад та вносити у разі потреби до нього зміни.
2. Затвердити план заходів з відзначення 75-х роковин депортації українців з Лемківщини, Надсяння, Холмщини, Південного Підляшшя, Любачівщини, Західної Бойківщини у 1944—1951 роках, що додається.
3. Міністерствам, іншим центральним органам виконавчої влади, обласним та Київській міській державним адміністраціям забезпечити виконання плану заходів, затвердженого цим розпорядженням.

Прем'єр-міністр України В. ГРОЙСМАН

Додаток
до розпорядження Кабінету Міністрів України
від 5 липня 2019 р. № 501-р

СКЛАД
Організаційного комітету з відзначення 75-х роковин депортації українців з Лемківщини, Надсяння, Холмщини, Південного Підляшшя, Любачівщини, Західної Бойківщини у 1944—1951 роках

Віце-прем'єр-міністр України, голова Організаційного комітету
Міністр культури, заступник голови Організаційного комітету
Міністр закордонних справ
Міністр освіти і науки
Міністр інформаційної політики
Заступник Міністра фінансів
Голова Держкомтелерадіо
Голова Українського інституту національної пам'яті
Голова Укрдержархіву
Голова Держкіно
Президент Національної академії наук (за згодою)
Народні депутати України (за згодою)
Представники громадських організацій (за згодою)
Представники наукових установ та закладів вищої освіти (за згодою)

ЗАТВЕРДЖЕНО
розпорядженням Кабінету Міністрів України
від 5 липня 2019 р. № 501-р

ПЛАН
заходів з відзначення 75-х роковин депортації українців з Лемківщини, Надсяння, Холмщини, Південного Підляшшя, Любачівщини, Західної Бойківщини у 1944—1951 роках

1. Організувати:
1) проведення меморіальних заходів у зв'язку з 75-ми роковинами депортації українців з Лемківщини, Надсяння, Холмщини, Південного Підляшшя, Любачівщини, Західної Бойківщини у 1944—1951 роках (далі — депортація українців) за участю представників органів державної влади, органів місцевого самоврядування, громадськості, духовенства, засобів масової інформації, іноземних гостей.
Український інститут національної пам'яті, Мінкультури, МОН, обласні та Київська міська держадміністрації, громадські об'єднання (за згодою).
Вересень 2019 р.;
2) тематичні наукові конференції, засідання за круглим столом.
МОН, Мінкультури, Український інститут національної пам'яті, Національна академія наук (за згодою).
Протягом 2019 року;
3) проведення у закладах освіти, закладах культури лекцій, засідань, семінарів, інших методичних, виховних, інформаційно-просвітницьких заходів з метою донесення до молоді та студентів об'єктивної інформації про передумови, перебіг і наслідки депортації українців.
МОН, Мінкультури, обласні та Київська міська держадміністрації, громадські об'єднання (за згодою), Національна академія наук (за згодою).
Протягом 2019 року;
4) тематичні виставки архівних документів та фотовиставки, приурочені депортації українців.

Укрдержархів, Мінкультури, МІП, Український інститут національної пам'яті, обласні та Київська міська держадміністрації, громадські об'єднання (за згодою).
Протягом 2019 року.

2. Забезпечити:
1) виготовлення і розміщення тематичної соціальної реклами у населених пунктах у зв'язку з відзначенням 75-х роковин депортації українців.
МІП, Український інститут національної пам'яті, обласні та Київська міська держадміністрації.
Вересень 2019 р.;
2) проведення заходів із збереження та популяризації традиційної культури українських етнічних груп, що внаслідок депортації втратили історичну батьківщину.
Мінкультури, обласні та Київська міська держадміністрації, громадські об'єднання (за згодою).
Постійно;
3) випуск художнього маркованого конверта, приуроченого 75-ми роковинам депортації українців.
АТ «Укрпошта» (за згодою).
Протягом 2019 року.
3. Створити тематичні музейні експозиції і виставки, приурочені депортації українців. Обласні та Київська міська держадміністрації, громадські об'єднання (за згодою).
Протягом 2019 року.
4. Запропонувати закладам загальної середньої та вищої освіти передбачити у навчальних планах вивчення історичних подій, що стосуються депортації українців.
МОН.
Протягом 2019 року.
5. Сприяти:
1) проведенню подальших досліджень, пов'язаних з депортацією українців.
МОН, Український інститут національної пам'яті, Національна академія наук (за згодою).
Постійно;
2) створенню художніх і документальних фільмів, спрямованих на підвищення поінформованості про депортацію українців.
Держкіно, МІП, Мінкультури, Український інститут національної пам'яті, обласні та Київська міська держадміністрації.
Постійно;
3) представникам української громадськості за кордоном у проведенні заходів у зв'язку з 75-ми роковинами депортації українців.
МЗС, Мінкультури, Український інститут національної пам'яті.
Протягом 2019 року;
4) громадським об'єднанням, благодійним фондам, громадянам у проведенні заходів у зв'язку з 75-ми роковинами депортації українців, досліджень історії та культури українців Лемківщини, Надсяння, Холмщини, Південного Підляшшя, Любачівщини, Західної Бойківщини, провадженню заходів із збереження культурної спадщини, її популяризації, відповідної науково-дослідної та інформаційної діяльності.
Обласні та Київська міська держадміністрації, Український інститут національної пам'яті.
Протягом 2019 року;
5) широкому висвітленню у засобах масової інформації заходів у зв'язку з 75-ми роковинами депортації українців, трансляції тематичних теле- та радіопередач, програм, фільмів, використанню тематичних інтернет-ресурсів.
МІП, обласні та Київська міська держадміністрації, ПАТ «НСТУ» (за згодою).
Протягом 2019 року;
6) проведенню роботи із збереження українських місць пам'яті за кордоном, зокрема на територіях, з яких було депортовано українців.
Український інститут національної пам'яті, Мінкультури, МЗС, громадські об'єднання (за згодою).
Постійно;
7) проведенню у м. Городку Львівської області фестивалю-конкурсу «Пісні незабутого краю».

Львівська облдержадміністрація, Мінкультури, громадські об'єднання (за згодою).
Протягом 2019 року.

6. Вжити заходів до забезпечення публічної безпеки і порядку під час проведення заходів у зв'язку з 75-ми роковинами депортації українців.
МВС, Національна поліція, обласні та Київська міська держадміністрації.
Протягом 2019 року.

КАДРОВІ ПИТАННЯ

Президент України

ЗВІЛЬНЯЮ:
КРЕВСЬКУ Лілію Богданівну — з посади голови Іванівської районної державної адміністрації Волинської області у зв'язку із закінченням строку повноважень Президента України;
САВИНСЬКУ Ілону Валеріївну — з посади голови Петропавлівської районної державної адміністрації Дніпропетровської області у зв'язку із закінченням строку повноважень Президента України;
НАЗАРЧУК Світлану Григорівну — з посади голови Покровської районної державної адміністрації Дніпропетровської області у зв'язку із закінченням строку повноважень Президента України;
ШИШКОВСЬКОГО Анатолія Леонідовича — з посади голови Брусилівської районної державної адміністрації Житомирської області у зв'язку із закінченням строку повноважень Президента України;
ДМИТРУКА Сергія Васильовича — з посади голови Коростенської районної державної адміністрації Житомирської області у зв'язку із закінченням строку повноважень Президента України;
ЛАЗАРЕНКА Дмитра Олексійовича — з посади голови Олевської районної державної адміністрації Житомирської області у зв'язку із закінченням строку повноважень Президента України;
КОШЕЛЕНКА Валерія Олеговича — з посади голови Василівської районної державної адміністрації Запорізької області у зв'язку із закінченням строку повноважень Президента України;
ПРОЦЕНКА Максима Григоровича — з посади голови Оріхівської районної державної адміністрації Запорізької області у зв'язку із закінченням строку повноважень Президента України;
СТАРЕНЬКУ Ірину Абрамівну — з посади голови Богуславської районної державної адміністрації Київської області у зв'язку із закінченням строку повноважень Президента України;
ТУРЕНКА Олександра Валентиновича — з посади голови Бориспільської районної державної адміністрації Київської області у зв'язку із закінченням строку повноважень Президента України;
СМІРНОВУ Мирославу Михайлівну — з посади голови Києво-Святошинської районної державної адміністрації Київської області у зв'язку із закінченням строку повноважень Президента України;
КЛИМЕНКА Юрія Васильовича — з посади голови Переяслав-Хмельницької районної державної адміністрації Київської області у зв'язку із закінченням строку повноважень Президента України;
ГАЛЮКА Василя Васильовича — з посади голови Сквирської районної державної адміністрації Київської області у зв'язку із закінченням строку повноважень Президента України;
ШИМІГАНОВСЬКОГО Василя Степановича — з посади голови Яготинської районної державної адміністрації Київської області у зв'язку із закінченням строку повноважень Президента України;
ТАНАСОВА Сергія Івановича — з посади голови Березанської районної державної адміністрації Миколаївської області у зв'язку із закінченням строку повноважень Президента України;
ЖОСАНА Василя Петровича — з посади голови Врадівської районної державної адміністрації Миколаївської області у зв'язку із закінченням строку повноважень Президента України;
МАТЮШЕНКА Олексія Володимировича — з посади голови Гадяцької районної державної адміністрації Полтавської області у зв'язку із закінченням строку повноважень Президента України;
КОВАЛЕНКА Юрія Миколайовича — з посади голови Миргородської районної державної адміністрації Полтавської області у зв'язку із закінченням строку повноважень Президента України;
ПЕРЕПЕЛИЦЮ Романа Миколайовича — з посади голови Решетилівської районної державної адміністрації Полтавської області у зв'язку із закінченням строку повноважень Президента України;
ЛЕВШЕНЮКА Богдана Миколайовича — з посади голови Демидівської районної державної адміністрації Рівненської області у зв'язку із закінченням строку повноважень Президента України;
КОНДРАЧУКА Сергія Юрійовича — з посади голови Здолбунівської районної державної адміністрації Рівненської області у зв'язку із закінченням строку повноважень Президента України;

ПИЛИПЧУКА Володимира Олександровича — з посади голови Рівненської районної державної адміністрації Рівненської області у зв'язку із закінченням строку повноважень Президента України;
ГРИНКЕВИЧА Ігоря Мироновича — з посади голови Бережанської районної державної адміністрації Тернопільської області у зв'язку із закінченням строку повноважень Президента України;
БЕБИХА Віталія Валерійовича — з посади голови Бучацької районної державної адміністрації Тернопільської області у зв'язку із закінченням строку повноважень Президента України;
БАТОГА Віталія Степановича — з посади голови Гусятинської районної державної адміністрації Тернопільської області у зв'язку із закінченням строку повноважень Президента України;
ШИПІТКУ Бориса Івановича — з посади голови Заліщицької районної державної адміністрації Тернопільської області у зв'язку із закінченням строку повноважень Президента України;
САВЧУКА Валерія Петровича — з посади голови Збаразької районної державної адміністрації Тернопільської області у зв'язку із закінченням строку повноважень Президента України;
ВІТРОВОГО Василя Богдановича — з посади голови Козівської районної державної адміністрації Тернопільської області у зв'язку із закінченням строку повноважень Президента України;
КОЗУБСЬКОГО Володимира Петровича — з посади голови Кременецької районної державної адміністрації Тернопільської області у зв'язку із закінченням строку повноважень Президента України;
СІРАНТА Юліана Івановича — з посади голови Лановецької районної державної адміністрації Тернопільської області у зв'язку із закінченням строку повноважень Президента України;
БОЙКА Степана Івановича — з посади голови Монастирської районної державної адміністрації Тернопільської області у зв'язку із закінченням строку повноважень Президента України;
ОНИЩУКА Бориса Володимировича — з посади голови Підволочиської районної державної адміністрації Тернопільської області у зв'язку із закінченням строку повноважень Президента України;
КОЛОДНИЦЬКУ Аллу Іванівну — з посади голови Підгаєцької районної державної адміністрації Тернопільської області у зв'язку із закінченням строку повноважень Президента України;
ЧАЙЧУК Осану Тимофіївну — з посади голови Чортківської районної державної адміністрації Тернопільської області у зв'язку із закінченням строку повноважень Президента України;
ГОЛОВАТЮКА Юрія Мартиновича — з посади голови Шумської районної державної адміністрації Тернопільської області у зв'язку із закінченням строку повноважень Президента України;
МАСЕЛСЬКОГО Степана Івановича — з посади голови Балакліїської районної державної адміністрації Харківської області у зв'язку із закінченням строку повноважень Президента України;
ШАРОВА Володимира Анатолійовича — з посади голови Богодухівської районної державної адміністрації Харківської області у зв'язку із закінченням строку повноважень Президента України;
КОНОПЛЮ Андрія Леонідовича — з посади голови Зачепилівської районної державної адміністрації Харківської області у зв'язку із закінченням строку повноважень Президента України;
ГУРІНА Ігоря Миколайовича — з посади голови Золочівської районної державної адміністрації Харківської області у зв'язку із закінченням строку повноважень Президента України;
ЯЦЮКА Сергія Миколайовича — з посади голови Коломацької районної державної адміністрації Харківської області у зв'язку із закінченням строку повноважень Президента України;
КОТУЛУ Івана Івановича — з посади голови Сахновщинської районної державної адміністрації Харківської області у зв'язку із закінченням строку повноважень Президента України;
ШОШИНА Миколу Миколайовича — з посади голови Чугувської районної державної адміністрації Харківської області у зв'язку із закінченням строку повноважень Президента України;
ЦВІГУНЕНКА Ігоря Миколайовича — з посади голови Великоолександрівської районної державної адміністрації Херсонської області у зв'язку із закінченням строку повноважень Президента України;
ХАСАНЕНКО Тетяну Василівну — з посади голови Голопристанської районної державної адміністрації Херсонської області у зв'язку із закінченням строку повноважень Президента України;
КРАВЧЕНКО-СКАЛОЗУБ Олену Валентинівну — з посади голови Олешківської районної державної адміністрації Херсонської області у зв'язку із закінченням строку повноважень Президента України;
ДОВБУША Василя Миколайовича — з посади голови Звенигородської районної державної адміністрації Черкаської області у зв'язку із закінченням строку повноважень Президента України;
ЛІСОВОГО Олександра Анатолійовича — з посади голови Золотоніської районної державної адміністрації Черкаської області у зв'язку із закінченням строку повноважень Президента України;
СЕНЧУКА Руслана Івановича — з посади голови Вишницької районної державної адміністрації Чернівецької області у зв'язку із закінченням строку повноважень Президента України;
ЯСТРЕМСЬКОГО Віорела Михайловича — з посади голови Герцаївської районної державної адміністрації Чернівецької області у зв'язку із закінченням строку повноважень Президента України;
ПРИДІЯ Георгія Васильовича — з посади голови Глибоцької районної державної адміністрації Чернівецької області у зв'язку із закінченням строку повноважень Президента України;
КІТАРА Юрія Васильовича — з посади голови Заставнівської районної державної адміністрації Чернівецької області у зв'язку із закінченням строку повноважень Президента України;
ШВЕЦЯ Віталія Михайловича — з посади голови Кельменецької районної державної адміністрації Чернівецької області у зв'язку із закінченням строку повноважень Президента України;
БОЙКО Євгенію Володимировичу — з посади голови Новоселицької районної державної адміністрації Чернівецької області у зв'язку із закінченням строку повноважень Президента України;
САВЧУКА Миколу Петровича — з посади голови Путильської районної державної адміністрації Чернівецької області у зв'язку із закінченням строку повноважень Президента України;
БЕСКУПЦЬКОГО Петра Петровича — з посади голови Сокирянської районної державної адміністрації Чернівецької області у зв'язку із закінченням строку повноважень Президента України;
БАРТОША Ярослава Михайловича — з посади голови Сторожинецької районної державної адміністрації Чернівецької області у зв'язку із закінченням строку повноважень Президента України;
ДОПІРЯКА Петра Васильовича — з посади голови Хотинської районної державної адміністрації Чернівецької області у зв'язку із закінченням строку повноважень Президента України.

Державний комітет телебачення і радіомовлення України інформує про прийом заявок для участі в конкурсі на здобуття щорічної премії Президента України «Українська книжка року».

Заявка на участь в конкурсі відповідно до Положення про щорічну премію Президента України «Українська книжка року», затвердженого Указом Президента України від 16 грудня 2009 року № 1058, подається Держкомтелерадіо України до 15 листопада 2019 року разом із виданням і повинна містити інформацію про видання, що висувається на здобуття премії, автора (співавторів) виданого твору, видавництво або видавничу організацію, рік видання, тираж, обґрунтування висунення видання на здобуття премії, анотації на видання.
Премія присуджується в таких номінаціях:
за видатні досягнення у галузі художньої літератури — книжковому виданню творів класичної або сучасної української прози, поезії, українських перекладів художньої літератури;
за вагомий внесок у розвиток українознавства — книжковому виданню творів, які формують знання про Україну, її народ, історію, культуру, науку, довідковому, енциклопедичному, краєзнавчому або картографічному виданню, виданню іншого твору українськими;
за сприяння у вихованні підростаючого покоління — книжковому виданню творів дитячої літератури, посібнику або підручнику для дошкільників, учнів чи студентів.
Висунення видань на здобуття премії здійснюється з дотриманням законодавства про інтелектуальну власність.
На здобуття премії висуваються книжкові видання українською мовою, видані в Україні протягом останніх трьох років, але не пізніше як за півроку до їх висунення на здобуття премії.
Видання, висунуті на здобуття премії, мають бути довершені за змістом та видані на високому естетичному, художньому, поліграфічному рівні.
Заявку та видання (в 2-х примірниках) з поміткою «Щорічна премія Президента України «Українська книжка року» просимо надсилати до Держкомтелерадіо України за адресою: 01001, м. Київ, вул. Прорізна, 2.
Контактний телефон: 278-03-11; 279-59-61.

ЄВРОПЕЙСЬКИЙ СУД З ПРАВ ЛЮДИНИ ТА УКРАЇНА

СПРАВА «БЕЛЯЄВ ТА ІНШІ ПРОТИ УКРАЇНИ» (CASE OF BELYAYEV AND OTHERS v. UKRAINE)

(Заява № 34345/10 та 2 інші)

Стислий виклад рішення від 6 червня 2019 року

З 2004 року заявники відбuvають покарання у виді довічного позбавлення волі у виправних колоніях.

На момент відбuvання заявниками покарань, Кримінально-виконавчий кодекс України (далі — Кодекс) встановлював різний режим тримання засуджених до довічного позбавлення волі чоловіків та жінок, залежно від рівня безпеки виправної колонії. У зв'язку з цим право на тривалі побачення у чоловіків та жінок відрізнялось.

Заявники стверджували, що протягом цього часу через відсутність у них прав на тривалі побачення, вони втратили тісні зв'язки зі своїми родинами.

До Європейського суду з прав людини (далі — Європейський суд) заявники скаржилися за статтею 14 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод (далі — Конвенція) у поєднанні зі статтею 8 Конвенції на дискримінацію через різні права на побачення, передбачені Кодексом до внесення у нього змін у 2014 році, для засуджених до довічного позбавлення волі чоловіків та для засуджених до довічного позбавлення волі жінок.

Розглянувши скарги заявників, Європейський суд не знайшов жодного обґрунтування для надання засудженим до довічного позбавлення волі чоловікам інших прав на тривалі побачення, аніж ті, якими користувалися засуджені до довічного позбавлення волі жінки. У зв'язку з цим Європейський суд зазначив, що зазначених міркувань достатньо для висновку, що оскаржувана заявниками різниця у ставленні порушила статтю 14 Конвенції у поєднанні зі статтею 8 Конвенції.

Разом з тим Європейський суд вказав, що внесені до Кодексу зміни 2014 року поставили засуджених до довічного позбавлення волі чоловіків і жінок в однакове становище щодо права на тривалі побачення.

ЗА ЦИХ ПІДСТАВ СУД ОДНОГОЛОСНО

«1. *Вирішує* об'єднати заяви;

2. *Оголошує* заяви прийнятними;

3. *Постановляє*, що було порушено статтю 14 Конвенції у поєднанні зі статтею 8 Конвенції;

4. *Постановляє*, що:

(а) упродовж трьох місяців держава-відповідач повинна сплатити такі суми, які мають бути конвертовані в національну валюту держави-відповідача за курсом на день здійснення платежу;

(і) 3000 (три тисячі) євро першому заявнику та по 1 500 (тисяч п'ятсот) євро другому і третьому заявникам та додатково суму будь-якого податку, що може нараховуватись, в якості відшкодування моральної шкоди;

(іі) 850 (вісімсот п'ятдесят) євро першому заявнику та додатково суму будь-якого податку, що може нараховуватись йому, в якості компенсації судових та інших витрат, які мають бути сплачені безпосередньо на банківський рахунок пана Т. Калмикова;

(b) із закінченням зазначеного тримісячного строку до остаточного розрахунку на зазначені суми нараховуватиметься простий відсоток (*simple interest*) у розмірі граничної позичкової ставки Європейського центрального банку, яка діятиме в період несплати, до якої має бути додано три відсоткові пункти;

5. *Відхиляє* решту вимог заявників щодо справедливої сатисфакції.»

СПРАВА «ГАРУМОВ ПРОТИ УКРАЇНИ» (CASE OF GARUMOV v. UKRAINE)

(Заява №70043/17)

Стислий виклад рішення від 6 червня 2019 року

У червні 2017 року заявника затримали за підозрою у викраденні людини. Печерський районний суд міста Києва (далі — районний суд), погодившись з наведеними слідчим підставами, обрав заявнику запобіжний захід у вигляді тримання під вартою. Заявника помістили до Київського слідчого ізолятора (далі — СІЗО). З різних підстав строк тримання його під вартою під час досудового слідства неодноразово продовжувався.

У грудні 2017 року Кагарлицький районний суд Житомирської області (далі — суд першої інстанції) залишив без змін обраний заявнику запобіжний захід у вигляді тримання під вартою, посилаючись на ті самі підстави, що й на стадії досудового слідства. Під час розгляду справи судом першої інстанції строк тримання заявника під вартою неодноразово продовжувався з аналогічних підстав.

Заявник неодноразово звертався до суду з клопотанням про зміну запобіжного заходу на домашній арешт, у тому числі і з посиланням на незадовільний стан здоров'я. Через поганий стан здоров'я на судові засідання заявника привозила карета швидкої допомоги. Суди не розглянули його аргументи.

3 липня 2017 року заявник проходив лікування у медичній частині СІЗО у зв'язку з інсультом. Йому було призначено медикаментозне лікування та рекомендовано стаціонарне лікування, однак СІЗО цю рекомендацію не виконав. Заявник переніс ще один інсульт. Через тривалий час заявника було переведено на лікування до

спеціалізованого медичного закладу. У 2018 році заявника визнали інвалідом другої групи.

До Європейського суду з прав людини (далі — Європейський суд) заявник скаржився за статтею 3 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод (далі — Конвенція) на ненадання йому належної медичної допомоги під час тримання під вартою. Також заявник скаржився за підпунктом «с» пункту 1 та пунктами 3 і 4 статті 5 Конвенції на свавільність та безпідставність рішень національних судів щодо тримання його під вартою.

Розглянувши скаргу заявника за статтею 3 Конвенції, Європейський суд дійшов висновку, що невинувдані затримки у наданні органами влади заявнику медичної допомоги після встановлення його захворювання, незабезпечення його поміщення до лікарні для додаткового обстеження і стаціонарного лікування та подальше погіршення стану його здоров'я є достатніми ознаками серйозної неспроможності держави-відповідача надати йому належну медичну допомогу під час тримання під вартою. Європейський суд констатував порушення статті 3 Конвенції.

Щодо скарг заявника за підпунктом «с» пункту 1, пунктами 3 і 4 статті 5 Конвенції Європейський суд зазначив, що не розглянувши конкретні факти ситуації заявника та по суті посилаючись постійно на тяжкість інкримінованих йому обвинувачень, органи влади продовжували строк тримання заявника під вартою до розгляду його справи судом на підставах, які не можуть вважатися «достатніми» та «відповідними» та констатував порушення пункту 3 статті 5 Конвенції.

ЗА ЦИХ ПІДСТАВ СУД ОДНОГОЛОСНО

«1. *Оголошує* прийнятними скарги заявника за статтею 3 Конвенції на відсутність доступу до належної медичної допомоги під час тримання під вартою та скарги за пунктом 3 статті 5 Конвенції;

2. *Постановляє*, що було порушено статтю 3 Конвенції;

3. *Постановляє*, що було порушено пункт 3 статті 5 Конвенції;

4. *Постановляє*, що:

(а) упродовж трьох місяців держава-відповідач повинна сплатити заявнику 10 000 (десять тисяч) євро та додатково суму будь-якого податку, що може нараховуватись, в якості відшкодування моральної шкоди; ця сума має бути конвертована у національну валюту держави-відповідача за курсом на день здійснення платежу; (b) із закінченням зазначеного тримісячного строку до остаточного розрахунку на зазначену суму нараховуватиметься простий відсоток (*simple interest*) у розмірі граничної позичкової ставки Європейського центрального банку, яка діятиме в період несплати, до якої має бути додано три відсоткові пункти;

5. *Відхиляє* решту вимог заявника щодо справедливої сатисфакції.»

Інформацію надано Урядовим уповноваженим

у справах Європейського суду з прав людини

оголошення ♦ оголошення ♦ оголошення ♦ оголошення ♦ оголошення ♦ оголошення ♦ оголошення

ТОВ «Київхліб Агро» повідомляє жителів Бородянської селищної ради (колишньої Новогребельської сільської ради) Бородянського району Київської області та Людвинівської, Гавронщинської, Липівської, Андріївської, Королівської, Юрівської сільських рад Макаріївського району Київської області та Макаріївської селищної ради Макаріївського району Київської області, власників пасік, рибогосподарств та працівників лікувальних закладів про те, що на полях, що знаходяться на території вказаних адміністративно-територіальних одиниць та перебувають в користуванні ТОВ «Київхліб Агро», буде проведено авіаційну обробку посівів із застосуванням інсектицидів (карта-схема полів знаходиться на дошках оголошень населених пунктів та в приміщеннях органів місцевого самоврядування).

Обробка буде проводитись з 18.07.2019 по 22.07.2019 включно препаратом Белт 480 SC, KC, інсектицид, діюча речовина флубендіамід, 480 г/л (посвідчення про державну реєстрацію Серія А № 07087).

Строки виходу людей на ділянки, що межують із обробленими інсектицидом для проведення механізованих робіт — 3 дні, для ручних робіт — 7 днів.

ТОВ «Землі Київщини» повідомляє жителів Бородянської селищної ради (колишньої Новокорогодської та Дмитрівської сільських рад) Бородянського району Київської області, власників пасік, рибогосподарств та працівників лікувальних закладів про те, що на полях, що знаходяться на території вказаних адміністративно-територіальних одиниць та перебувають в користуванні ТОВ «Землі Київщини», буде проведено авіаційну обробку посівів із застосуванням інсектицидів (карта-схема полів знаходиться на дошках оголошень населених пунктів та в приміщеннях органів місцевого самоврядування).

Обробка буде проводитись з 18.07.2019 по 22.07.2019 включно препаратом Белт 480 SC, KC, інсектицид, діюча речовина флубендіамід, 480 г/л (посвідчення про державну реєстрацію Серія А № 07087).

Строки виходу людей на ділянки, що межують із обробленими інсектицидом для проведення механізованих робіт — 3 дні, для ручних робіт — 7 днів.

Повістка про виклик обвинуваченого при здійсненні судового засідання в порядку спеціального судового провадження

Обвинувачений Школенко Мирослав Гайкович, який народився 01.09.1959 року, зареєстрований за адресою: м. Одеса, вул. Французький бульвар, 1/3, кв.15, відповідно до вимог ст. 297-5, 323 КПК України викликається в судове засідання, яке відбудеться 25.07.2019 року о 10 годині 00 хвилин та 10.09.2019 року о 10 годині 00 хвилин в залі судових засідань №231 Приморського районного суду м. Одеси за адресою: м. Одеса, вул. Балківська, 33, для участі в судовому засіданні як обвинувачений.

Суддя Попревич В. М.

Повістка про виклик обвинуваченого при здійсненні судового засідання в порядку спеціального судового провадження

Обвинувачений Дерусов Сергій Григорович, який народився 15.12.1971 року, зареєстрований за адресою: м. Одеса, вул. Академіка Корольова, 48/1, кв. 87, відповідно до вимог ст. 297-5, 323 КПК України викликається в судове засідання, яке відбудеться 24.07.2019 року об 11 годині 00 хвилин в залі судових засідань №231 Приморського районного суду м. Одеси за адресою: м. Одеса, вул. Балківська, 33, для участі в судовому засіданні як обвинувачений.

Суддя Попревич В. М.

ПОВІДОМЛЕННЯ
про прийняття учасниками рішення щодо припинення юридичної особи
ТОВАРИСТВО З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ «УНІВЕРСАЛЬНА ЛІЗИНГОВА КОМПАНІЯ «ЛЕНД-ЛІЗ», код ЄДРПОУ 31502612, місцезнаходження: 04210, м. Київ, проспект Героїв Сталінграда, будинок 25Б. Учасниками Товариства 10.07.2019 р. прийнято рішення про припинення Товариства шляхом приєднання. Порядок заявлення кредитором вимог — шляхом письмового звернення за місцезнаходженням Товариства. Строк заявлення кредитором вимог, що не забезпечені договорами, становить 30 днів з дати опублікування цього повідомлення, якщо вимоги забезпечені договорами — 2 місяці з дати опублікування цього повідомлення.

Старобільський районний суд Луганської області викликає Верташеву Олену, що мешкає за адресою: Луганська область, м. Антрацит, обвинувачену у вчиненні кримінальних правопорушень, передбачених ч. 2 ст. 227, ст. 53 КК № 5237 Турецької Республіки, для участі у судовому засіданні та вручення обвинувального акта по кримінальній справі 431/363/19 за проважд. 1-м/431/3/19.

Судове засідання відбудеться 19 липня 2019 року о 09 годині 00 хвилин в приміщенні суду за адресою: Луганська область, м. Старобільськ, вул. Миру, 38-а, судова зала №4.

З моменту розміщення цієї інформації в засобах масової інформації вважається, що Верташева О. отримала судовий виклик.

Суддя Логвіненко Т. Г.

Оголошення	
про проведення відкритих торгів (аукціону) з продажу активів АТ «Дельта Банк»: організатори торгів: згідно переліку осіб за посиланням: http://torgi.fg.gov.ua/prozorro-sale	
Номер лота:	GL22N08142
Короткий опис активів (майна) в лоті:	Нерухомість, земля
Електронна адреса для доступу до відкритих торгів (аукціону) /електронного аукціону:	http://www.prozorro.sale
Дата проведення відкритих торгів (аукціону) /електронного аукціону:	02.08.2019
Час проведення відкритих торгів (аукціону) /електронного аукціону:	Точний час початку проведення відкритих торгів (аукціону) /електронного аукціону по кожному лоту вказується на веб-сайті www.prozorro.sale
Детальна інформація щодо лота:	http://www.fg.gov.ua/not-paying/liquidation/118-delta/43376-asset-sell-id-204825

Дзержинський міський суд Донецької області (розташований за адресою: 85200, м.Торецьк, вул. Дружби, 4) розглядає кримінальне провадження за обвинуваченням Тарєєва Дмитра Сергійовича, 19.05.1986 року народження, у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 258-3 КК України. Обвинувачений Тарєєв Д. С. (проживає за адресою: м. Донецьк, вул. Марковнікова, 228), викликається на 23.07.2019 року на 11-00 год. до суду, каб. № 7, для участі у розгляді справи по суті, **головуючий суддя Немиш Н. В.**

Судовий розгляд у кримінальному провадженні може здійснюватися за відсутності обвинуваченого (in absentia), який переховується від органів слідства та суду з метою ухилення від кримінальної відповідальності (спеціальне судове провадження) та оголошений у міждержавний та/або міжнародний розшук.

З моменту опублікування повістки про виклик у засобах масової інформації загальнодержавної сфери розповсюдження обвинувачений вважається належним чином ознайомленим з її змістом.

Дзержинський міський суд Донецької області (розташований за адресою: 85200, м. Торецьк, вул. Дружби, 4) розглядає кримінальне провадження за обвинуваченням Голови Інни Дмитрівни, 18.10.1971 р. н., у вчиненні злочину, передбаченого ч. 1 ст. 258-3 КК України. Обвинувачена Голова І. Д. (зарєєстрована: м. Костянтинівка, вул. Сумська, 54) викликається на 26.07.2019 року на 10-00 год. до суду, каб. № 7, для участі у розгляді справи по суті, **головуючий суддя Нємиш Н. В.**

Судовий розгляд у кримінальному провадженні може здійснюватися за відсутності обвинуваченого (in absentia), який переховується від органів слідства та суду з метою ухилення від кримінальної відповідальності (спеціальне судове провадження) та оголошений у міждержавний та/або міжнародний розшук.

З моменту опублікування повістки про виклик у засобах масової інформації загальнодержавної сфери розповсюдження обвинувачений вважається належним чином ознайомленим з її змістом.

До уваги зацікавлених осіб, згідно протоколу №2 від 27.06.2019 р. та рішення загальних зборів учасників, юридична особа **Товариство з обмеженою відповідальністю «Ахмед Яр УА Лізинг»**, код ЄДРПОУ 37105797, юридична адреса: 18030, м. Черкаси, вул. Чигиринська, 60, **повідомляє про припинення своєї діяльності шляхом приєднання до ТОВ «Ахмед Яр Сервіс»**, код ЄДРПОУ 39475416, який є правонаступником. Претензії кредиторів у письмовій формі на юридичну адресу ТОВ «Ахмед Яр УА Лізинг» приймаються протягом 2 (двох) місяців з моменту публікації оголошення.

Повістка про виклик обвинуваченого при здійсненні судового засідання в порядку спеціального судового провадження
Обвинувачений Якименко Олександр Іванович, який народився 05 грудня 1950 року, зареєстрований за адресою: м. Одеса, вул. Миколаївська дорога, 32-Б, 2-А Садова, 28, відповідно до вимог ст. 297-5, 323 КПК України викликається в судове засідання, яке відбудеться 25.07.2019 року о 14 годині 00 хвилин в залі судових засідань №231 Приморського районного суду м. Одеси за адресою: м. Одеса, вул. Балківська, 33, для участі в судовому засіданні як обвинувачений.

Суддя В. М. Попревич

В провадженні Костянтинівського міськрайонного суду Донецької області знаходиться кримінальне провадження № 233/4604/17 за обвинуваченням Пастухова Андрія Олексійовича, 05 листопада 1982 року народження, у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 3 ст. 368 КК України.

Суд викликає обвинуваченого Пастухова Андрія Олексійовича в судове засідання на 25 липня 2019 року о 10 годині 30 хвилин, яке відбудеться у приміщенні Костянтинівського міськрайонного суду Донецької області за адресою: Донецька область, м. Костянтинівка, пр. Ломоносова, 157, корпус 2.

Суддя О. В. Стадченко

В провадженні Костянтинівського міськрайонного суду Донецької області знаходиться кримінальне провадження № 233/2982/17 за обвинуваченням Федяніна Максима Сергійовича у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 258-5 КК України.

Суд викликає обвинуваченого Федяніна Максима Сергійовича в судове засідання на 31 липня 2019 року о 15 годині 00 хвилин, яке відбудеться у приміщенні Костянтинівського міськрайонного суду Донецької області за адресою: Донецька область, м. Костянтинівка, пр. Ломоносова, 157, корпус 2.

Суддя О. В. Стадченко

В провадженні Жовтневого районного суду м. Маріуполя Донецької області (87500, м. Маріуполь, пр. Металургів, 31) знаходиться кримінальне провадження за обвинуваченням Галані Олександра Геннадійовича у вчиненні кримінальних правопорушень, передбачених ст. 28 ч. 2, ст. 258-3 ч. 1 КК України, який викликається для участі у розгляді кримінального провадження, яке відбудеться 24 липня 2019 року о 08.30 годині в приміщенні суду за адресою: м. Маріуполь, пр-т Металургів, 31, каб. 19, 25.

Суддя О. Г. Васильченко

В провадженні Жовтневого районного суду м. Маріуполя Донецької області (87500, м. Маріуполь, пр. Металургів, 31) знаходиться кримінальне провадження за обвинуваченням Пилипенка Анатолія Миколайовича у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ст. 258-3 ч. 1 КК України, який викликається для участі у розгляді кримінального провадження, яке відбудеться 24 липня 2019 року о 16.30 годині в приміщенні суду за адресою: м. Маріуполь, пр-т Металургів, 31, каб. 19, 25.

Суддя О. Г. Васильченко

Втрачені свідоцтво	Вважати недійсним
про право власності та свідоцтво про право плавання під державним прапором України на судно Bayliner з бортовим номером UA-4491-KV, зареєстроване на Криштоф Віталія Антоновича, вважати недійсними.	судовий білет СБ № 019814, бортовий реєстраційний номер ДНП-0247-К, зареєстрований 26 січня 2015 року, на судно «Борей» №334 на ім'я Свириденко Сергій Володимирович, в зв'язку з втратою.

ВІСТІ ЗВІДУСІЛЬ

Австрійське «браво» для музикантів
Луганського оркестру

Австрійські слухачі не відпускали музикантів і вітали талановитих артистів гучними оплесками

Іванка МІЩЕНКО
для «Урядового кур'єра»

МИСТЕЦТВО. Оркестр обласної філармонії побував з гастрольми в Австрії. Концертний тур Академічного симфонічного оркестру Луганської обласної філармонії, який евакуювали з тимчасово окупованої території, цього разу проходив у межах року культури України в Австрії і Австрії в Україні.

Розпочали свої виступи луганчани з європейського центру класичної музики величного міста Відень у залі Мозарта Віденського концертхауса. Для першого знайомства із слухачами музиканти виконали під керівництвом головного почесного диригента Курта Шміда авторські композиції маестро й твори, написані у співавторстві з композитором і художником Петером Котасеком.

Курт Шмід — давній друг луганських музикантів, він

першим приїхав до Сєвєродонецька, коли оркестр філармонії відновлював роботу, всіляко підтримував музикантів і влаштував перші, вже за часів воєнних дій на сході, закордонні гастролі.

Перший концерт оркестру в Австрії видався дуже емоційним та насиченим. Слухачі не відпускали музикантів і вітали гучними оплесками. На знак поваги й вдячності Академічний симфонічний оркестр на біс виконав відомий не тільки в Україні, а й в Австрії «Запорізький марш».

Під час другої творчої зустрічі, яка відбулася у м. Земмеринг, українські музиканти запросили всіх присутніх до неповторної подорожі мелодіями вітчизняної класики. Допомогала їм у цьому народна артистка України, солістка Віденської опери Вікторія Лук'янець. Завершилося гастрольне турне у місті Інсбрук — столиці федеральної землі Тіроль.

Солістка Віденської опери Вікторія Лук'янець підтримала луганських музикантів під час їхніх гастролей в Австрії

Новий путівник допоможе гостям Ужгорода

Василь БЕДЗІР,
«Урядовий кур'єр»

ТУРИЗМ. В Ужгороді, до якого щороку приїздять десятки тисяч гостей і де є чимало цікавих місць, полегшили туристам життя. Тут видали «Ужгородську карту» — путівник для тих, хто хоче

пройтися всіма туристичними привабами міста та сфотографуватися біля них.

Автори видання Ірина та Анатолій Пасєвичі витратили рік, щоб описати кожному з історичних та архітектурних пам'яток, а також сучасних об'єктів, які можуть зацікавити туриста. Загалом у книзі 36 описів.

Одночасно з авторами працювали ковалі-скульптори Степан Руснак і Роман Мурник. Вони виготовили з металу 36 виробів у вигляді гральних карт із символікою Ужгорода. Ці карти можна знайти на вулицях і площах, де містяться знакові для міста об'єкти. Відтак туристи, викладаючи в Ін-

стаграм чи інші соціальні мережі світлин, зроблені в цих місцях, стають учасниками своєрідного квесту.

Користування «Ужгородською картою» та пошуки «гральних карт» додають його гостям драйву в пізнанні минувшини й вивченні сучасного світу міста над Ужем.

До бібліотеки — у медіатеку

Олександр ВЕРТІЛЬ,
«Урядовий кур'єр»

ПОСЛУГИ. На базі Сумської бібліотеки №4 запрацювала перша в обласному центрі медіатека, створена в межах проєкту-переможця громадського бюджету. Його автори — кварталні Надія Отич і Ніна Верхуша, депутат міської ради Дмитро Наталуха — свого часу виступили з такою

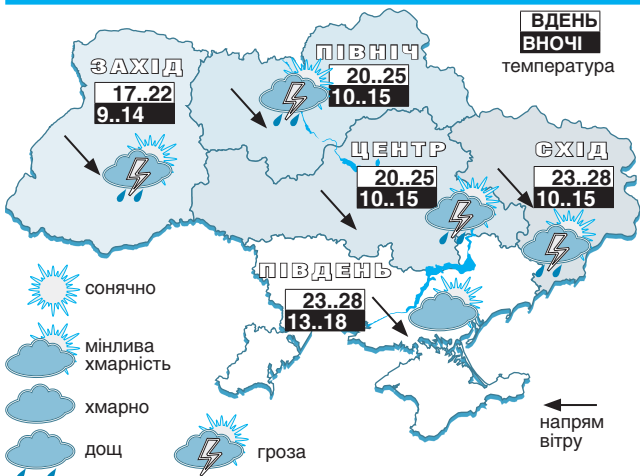
ініціативою від імені мешканців вулиці Добровільної та прилеглих мікрорайонів.

Як розповіла начальниця відділу культури Сумської міськради Наталія Цибульська, мультимедійний центр місцевої громади стане місцем для зустрічей, відпочинку, спілкування, де дорослі й діти можуть отримати широкий спектр послуг за допомогою сучасних технологій. Тут

облаштовано ігрову кімнату з ляльковим театром для дітей та стендом пісочної анімації, простору залу з новими зручними меблями, сучасною технікою. До послуг відвідувачів фото- й відеокamera, акустична система, плазма, 3D-ручки та інтерактивна дошка, конструктори, робототехніка й інше обладнання, а також зона релаксу з масажним кріслом.

Для реалізації проєкту з міського бюджету надали майже мільйон гривень. Відтак у межах громадського бюджету депутати розглядають ще два проєкти, які подали представники цього мікрорайону міста. Сумчани переконані: така форма співпраці населення та влади дає змогу правильно визначати і робити акценти у вирішенні тих чи тих проблемних питань.

ПОГОДА НА ЗАВТРА

ТЕМПЕРАТУРА ПО ОБЛАСТЯХ УКРАЇНИ
НА 17 ЛИПНЯ

Область	Ніч	День	Область	Ніч	День
Київська	+10 +15	+20 +25	Черкаська	+10 +15	+20 +25
Житомирська	+9 +14	+17 +22	Кіровоградська	+10 +15	+20 +25
Чернігівська	+10 +15	+20 +25	Полтавська	+10 +15	+20 +25
Сумська	+10 +15	+20 +25	Дніпропетровська	+10 +15	+20 +25
Закарпатська	+10 +15	+20 +25	Одеська	+14 +19	+23 +28
Рівненська	+9 +14	+17 +22	Миколаївська	+11 +16	+23 +28
Львівська	+9 +14	+17 +22	Херсонська	+14 +19	+23 +28
Івано-Франківська	+9 +14	+17 +22	Запорізька	+12 +17	+23 +28
Волинська	+9 +14	+17 +22	Харківська	+10 +15	+22 +27
Хмельницька	+9 +14	+17 +22	Донецька	+10 +15	+23 +28
Чернівецька	+9 +14	+17 +22	Луганська	+10 +15	+23 +28
Тернопільська	+9 +14	+17 +22	Крим	+14 +19	+23 +28
Вінницька	+9 +14	+20 +25	Київ	+12 +14	+21 +23

Ужгідрометцентр

Пісні, що йдуть від серця

Роман КИРЕЙ,
«Урядовий кур'єр»

ТВОРЧИСТЬ. Відвідуючи Шевченківські місця на Черкащині, не раз ловив себе на думці, що Тарас Григорович не міг не стати поетом і художником, адже тут сама природа, особлива аура місцевості благословенного краю дає поштовх до творчості. Цю думку підтверджує велика кількість талантів серед місцевих жителів, нащадків Кобзаря. Скажімо, тутешній бард із Кирилівки Звенигородського району Вадим Прищепов уже не один рік вражає односельців своїми піснями. Вони — про життя, про вічне, про Україну. Недавно на фестивалі «Мелодії сердець Кобзарєвого краю» в Звенигородці він представив сповнені глибоким філософським змістом свої пісні «Жителі землі» та «Пора прокидатися». А романс «Спогад» на слова Олександра Олеся, який він виконав у дуєті з Наталією Карпенко, змусив слухачів просльозитися.

Загалом фестиваль відкрив чимало нових імен і допоміг утвердитися вже відомим виконавцям. Приміром, звенигородський бард Дмитро Савіцький своїми піснями зачарував усіх присутніх. Їхні симпатії завойовував і Михайло Кобенька із Вільхівця. Він разом із Мариною Сіманайть і Вітою Діденко подарував слухачам українську народну пісню «Чом ти не прийшов».

Багато гарних мелодій, пісень, композицій виконали учасники фестивалю, який вчетверте організовує Звенигородська районна рада. Її голова Володимир Кучер переконаний, що це пісенне свято стане традиційним, адже в ньому є велика потреба жителів краю.

Вокальне тріо у складі Віти Діденко, Михайла Кобенька і Марини Сіманайть полонило серця слухачів